

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

9

LETO 2017
LETNIK LXXVI
ISSN 0350-4573

»Na Ljubljanico smo lahko upravičeno ponosni«

Tako je ob odprtju razstave fotografij domorodnih vrst rib iz Ljubljane, ki je bila na ogled aprila, maja in junija na Krakovskem nasipu v Ljubljani, dejal Borut Jerše, častni predsednik RZS in eden promotorjev razstave. Zanimiv preplet strokovnega in laičnega (ribiškega) vidika so pripravili v Zavodu za ribištvo Slovenije, kjer napovedujejo, da si bo razstavo kmalu mogoče ogledati tudi v atriju njihove stavbe v Spodnjih Gameljnah.

Reka sedmih imen, kot radi rečejo kraški Ljubljanici, ljudi privablja že tisočletja. Prav tako ribiče, ki v njej lovijo številne zanimive ribje vrste. Bogastvo domorodnih ribjih vrst je bilo povod za razstavo, ki si jo je bilo mogoče ogledati v obliki panojev na prostem od 21. aprila do 6. junija 2017 na Krakovskem nasipu v Ljubljani. Pripravili so jo v Zavodu za ribištvo Slovenije (ZZRS). Avtor ilustracij je bil Jurij Mikuletič, besedila je napisal Marko Bertok, zemljevide je pripravil Aljaž Jenič, fotografije pa so prispevali člani RD Barje, RD Vrhnika, RD Vevče in drugi.

Dejan Pehar, direktor ZZRS, je o razstavi dejal: »Mi smo javni zavod in kot tak ne razmišljamo le o tem, da bi izvajali samo javne naloge. Radi gledamo malo širše in pri tem sledimo javno-državni misiji. Poleg osnovnih dejavnosti želimo delati na promociji, takšnih razstavah in podobnih akcijah. To je del našega poslanstva, ki ga srčno izvajamo. Sodelovanje z Mestno občino Ljubljana je bilo pri tem ključno. Na naš predlog so se takoj odzvali in bili pripravljeni za sodelovanje. Priprave na razstavo so stekle, angažirali smo tudi RD, ki upravljajo z Ljubljanico. Odziv javnosti je bil odličan, ljudje so nas klicali, otroke je zanimalo, del tega zanimanja so zaznali tudi v nekaterih RD, ki upravljajo s to čudovito kraško reko. V ZZRS smo uredili grafiko, vsebino in tisk, škoda le, da se je prikazovanje razstave v Ljubljani tako hitro izteklo. Želimo si ponovitev, tudi v okvirih odličnega projekta **Riba - park**, katerega osnutke smo javnosti že predstavili. Del njegove celovite ureditve bi bila tudi vsebina te razstave.«

Borut Jerše je dodal, da je vesel, da so se v ZZRS odločili in pripravili razstavo. »Projekt je bil namenjen širši javnosti, kar je izjemno koristno. Tako so Ljubljančani, pa tudi številni turisti, ki prihajajo k nam, na bregu reke Ljubljane imeli priložnost spoznati delček bogatega ribjega življa reke.

nabrežju v Ljubljani. Ribiči vemo in smo upravičeno ponosni, da živi v reki, ki teče skozi naše glavno mesto, še obilje različnih rib, med katerimi moramo posebej izpostaviti sulce, platnice, lipane in potočne postrvi. Takšne ribje pestrosti v rekah nimajo vsi. Prav zato so tovrstne razstave

oziroma predstavitev koristne, da se ljudje zavejo, kaj imamo in kaj moramo posledično zaščititi. Razstava fotografij domorodnih rib iz Ljubljane je bila na ogled sicer le omejeno obdobje, a veselimo se še česa podobnega. Projekt pozdravljamo in mu želimo čimprejšnjo vrnitev med ljudi.«

Nad razstavo je bil navdušen tudi **Zoran Jankovič**, župan Mestne občine Ljubljana: »Razstava je izjemnega pomena, saj govori o življenju in pestrosti reke, ki teče skozi naše mesto. Skozi fotografije spoznamo, da je Ljubljana polna življenja

in da v njej živijo tudi vrste, ki jih težko najdemo v kateri koli drugi reki v evropskih prestolnicah, kar nas izjemno veseli. Ljubljana je čista in urejena reka in kot taka primeren habitat za življenje ribjih vrst, zato se ob tej priložnosti zahvaljujem ribičem, ki s svojo skrbjo za reko in življenje v njej pomembno prispevajo k ohranjanju njene biotske pestrosti. Naša skupna naloga je, da poskrbimo, da bo Ljubljana tudi v prihodnje prijazno življenjsko okolje za različne vrste živali in rastlin, hkrati pa tudi za ljudi. V Mestni občini Ljubljana smo namreč v zadnjih letih izvedli številne aktivnosti, s katerimi želimo spet omogočiti kopanje v njej. Prepričan sem, da bomo ta cilj dosegli že prihodnje leto.«

Jure Ušeničnik

Malo je prestolnic, kjer je mogoče v reki, ki teče skoznje, ujeti kapitalne sulce, ščuke in druge domorodne ribe. To je velika vrednost ne le za Ljubljano, zeleno evropsko prestolnico, ampak za vse, ki živimo ob tej čarobni reki, na katero smo lahko ponosni in nas zavezuje, da jo varujemo pred vsemi negativnimi vplivi sodobne družbe.

Le malo je prestolnic, kjer lahko v reki, ki teče skoznje, ujameš kapitalne sulce, ščuke in druge domorodne ribe. To je velika vrednost, ne le za Ljubljano, zeleno evropsko prestolnico, ampak za vse, ki živimo ob tej čarobni reki, na katero smo lahko ponosni in nas zavezuje, da reko varujemo pred vsemi negativnimi vplivi sodobne družbe.«

Igor Kloboves, podpredsednik RZS, si je razstavo ogledal večkrat. »Vedno znova me preseneča bogastvo, ki ga imamo pred nosom. V RD Barje, Vrhnika in Vevče, kjer upravljamo s to magično reko, pa tudi v RZS, naši krovni ribiški organizaciji, se zavedamo pomena in bogastva, ki ga skriva Ljubljana. Sedaj so delček tega lahko videli tudi mimoidoči na Krakovskem

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajništvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

Člani:
prof. dr. Vlasta Jenčič, Borut Jerše,
Lenart Levičar Bahtijari, Tone Škrbec,
Jure Ušeničnik

ČASOPISNI SVET:
predsednik:
dr. Tomo Korošec

Člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

DOGODKI

»Na Ljubljano smo lahko upravičeno ponosni«
Jure Ušeničnik 242

DELO RIBIŠKE ORGANIZACIJE

Do pravih ciljev ni bližnjic
Tone Škrbec 244

OHRANIMO NARAVO

Ptujsko jezero
Milan Štraus 248

NE SPREGLEJTE

Kapitalno zeleniko je mogoče zamenjati s pegunico
Marijan Govedič 251

RIBIŠTVO

Čutila rib: vid, voh in okus
Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med. 252

ALI JIH POZNAMO

Jezero Završnica
Jure Ušeničnik 254

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Z gladine
Lenart Levičar Bahtijari 257
Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 259

SVETOVNA PRVENSTVA

Najbolje je šlo Sevnicanu Vikiju Košarju
Jože Šmejc 260
Dobro sodelovanje – ključ do uspeha
Jože Šmejc 261
Tim Vertačnik, mladinski svetovni prvak v kastingu
Tomo Sotenšek 262

DRŽAVNA PRVENSTVA

Radodarno jezero Mola
Lenart Levičar Bahtijari 264

SREČANJA

Ribiški car RD Celje
Lenart Levičar Bahtijari 266
Srečanje ribičev na Koroškem
Ivan Merc 268

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Praznovali smo dan slovenskih ribičev
Dr. Tomaž Lavrič 269

EN DAN Z RIBIČI

Ribiški praznik v Lenartu
Lenart Levičar Bahtijari 270

INTERVJU

»Potrebni sta jasna vizija in vztrajnost«
Lenart Levičar Bahtijari 274

MUHARSKI KOTIČEK

Kaj je dobro narediti, ko končamo z muharjenjem
Tomaž Modic 275

OBVESTILA

Somijada 2017
UO RD Celje 276

V SPOMIN

Damjan Tepina 276

RIBIŠKI INFORMATOR

Pravila ribiškega pogreba 277
Pravila o rabi prapora in zastave ribiške zveze Slovenije 277

RIBIČI KUHAJO

Krap na ciganski način in babuška v belem vinu
Borut Jerše 278

KAPITALNI ULOVI

279

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si,

izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

Do pravih ciljev ni bližnjic

Na poti tja sem za sabo pustil lahkotne dolenske griče in Ribnico ter za Kočevjem po široki asfaltni cesti zavil v bogate gozdove. Medtem je na zahodu slabelo sonce in cesta se je zlagoma vzpenjala, dokler se ni prevesila in začela spuščati v globel, ki ji ni bilo videti dna; začutil sem, kakor da se peljem nekam zelo zelo daleč.

Mudilo se mi je in bil sem nestrpen, ko sem končno zagledal Kolpo in zavil desno po ljubki podeželski cesti, usekani v pobočje tésni, skozi katero se je meni nasproti prebijala reka, in zapeljal sem v svež pomladni mrak, prepoln košatega zelenja. V veličastnem loku je cesto od spodaj navzgor, trideset metrov spredaj, prečkala košuta in vozil sem pod stenami, dokler nisem zapeljal na osilniško polje. Pomislil sem, kako drugačen, večji in bolj stvaren je svet tukaj, kot v mojem malem atriju sredi Ljubljane, kjer dva metra od mene poje kos in meter stran cvetijo kumare.

V rumeni svetlobi prepolne jedilnice gostišča so večerjali otroci in videl sem hip radovedne sramežljivosti v njihovih očeh, ko sem vstopil, potem pa je bilo vse kakor prej. Kazalo je, da je jed okusna. Bil je petek, 19. maja.

Cvetovi prihodnosti so v semenu sedanjosti

Že uro kasneje sem vseh šestintrideset otrok videl v neki drugi sobi, pripravljene za vezanje muh. Nikakršnega vpitja; skoraj komorno pobožna zbranost ob mizah s primeži, pripetimi na robove, kupčkom vezalnega materiala na sredi in zamahljivo krožno navijanje niti so me osupnili. Videl sem namreč že kakšno drugo in drugačno srečanje mladih ob vezanju muh, pa toliko posvečene pobožnosti pri opravi, silno pomembnem za muharja, še nisem doživel. Mentorji, bog jim poplačaj trud in delo, so nevsiljivo, resno in natančno iz ozadja pletli niti večera. Dobil sem občutek, da sem sredi nečesa, za kar bo še najbolje, če ne storim prav ničesar. Menim, da je prav, da zapišem tudi to, da so imeli otroci še pred večernim delom za seboj dve preizkušnji: tekmo v metanju muhe v daljavo in v cilj. Energija in želja sta bili pravi. Ko je ura bila polnoč, bi morali po ustaljeni navadi naših mamic že davno spat, pa so nekateri še vedno zavzeto vezali muhe. Tista pot, ki sem jo po koncu

Drago Ornik, vodja tabora, je mladim muharjem dal še zadnje napotke pred odhodom na ribolov.

dneva prevozil do Bosiljeve Loke, kjer sem spal, me je dokončno prepričala, da bo tokratni tabor v pozitivnem pomenu res nekaj posebnega.

Domišljija je več vredna od znanja

Sposobnost izražanja v pisni obliki je pri Slovencih, verjamem da tudi pri drugih narodih, zagotovo največja takrat, kadar se o tem pogovarjamo, čim pa je treba nekaj napisati in to objaviti, nas zajame dvom v pravilnost vsebine pa tudi oblike zapisanega. Zato sva z vodjem tabora Dragom Ornikom za otroke pripravila kratek pogovor na temo,

kako pisati. V približno pol ure sem jim skušal predstaviti oblike in načine osebnega izražanja v pisni, pogovorni in nebesedni obliki (učeno povedano neverbalni obliki, kar pomeni vse, razen govorjenja). Razlagal sem jim o

Mentor Dušan Pečnik iz ZRD Ljubljana je pomagal mlademu Martinu Jevtiču pri vezavi umetne muhe.

Več kot zadovoljen

Drago, vem in vidim, da si ob zaključku tabora utrujen. Kakšna so tvoja občutja?

»Glede na okoliščine, v kakršnih je potekal tabor – malo neugodno vreme in velika pričakovanja – ne morem reči drugače, kakor da sem zelo zelo zadovoljen tako z izvedbo in pogoji, kakor tudi z mentorji in otroki. Čudovito! Vedno so težave, ampak letos jih skorajda ni bilo. To je bil eden boljših taborov, ne le po organizaciji, ampak predvsem po udeležbi, po odnosu mentorjev in otrok do vsega, kar se je dogajalo.«

Si dolgoleten ribič. Ali imaš krog svojih ribiških prijateljev?

»Ribiški prijatelj je nekaj posebnega. Moram reči, da so moji tisti ta pravi. Veliko se družimo in dobro sodelujemo.«

Ali mi starejši privoščimo tudi tej mladi generaciji, ki je bila ta konec tedna tukaj, da bi si pridobila take ribiške prijatelje, kakršne smo si na srečo uspeli pridobiti tudi mi?

»Na taborih imamo skupna ležišča. Prejšnja leta sem jaz določal, kje bo kdo spal. Tokrat sem naredil drugače: vsi ste prijatelji, vsi se družite in sami si izberite, kje bo kdo spal in v čigavi družbi se bo najbolje počutil.«

Nismo spreminjali programa, ki je

Drago Ornik

potekel ne glede na vreme, čeprav vemo, da je muharski tabor aktivnost v naravi in se moraš nemalokrat v trenutku prilagoditi razmeram.«

Koliko let že vodiš muharske tabore?

»Moram reči, da sem razmeroma pozno začel muhariti, predvsem zato, ker sem iz Maribora, kjer ta zvrst ribolova ni pogosta, saj zanjo tudi ni najboljših možnosti. Kljub temu mi je bilo muhar-

jenje ves čas velika želja. Muhariti sem se naučil čisto sam na Dravi s pomočjo različne literature, ki mi je prišla v roke. Začel sem z zelenikami in kleni. Ko sem leta 1975 prišel na pravo muharsko vodo, ni bilo več poti nazaj.

Ta tabor je v skupnem številu taborov štiriindvajseti. Sodeloval sem na vsaj desetih, zadnjih šest let, kolikor sem tudi član Komisije za delo z mladimi RZS, pa sem vodja taborov.«

»Kaj nameravate narediti, da bodo mladi muharji postali bolj pismeni in si upali oziroma imeli voljo, da bi svoja doživetja v obliki prispevkov začeli objavljati v našem glasilu?«

»Naša želja je in kar nekaj let se že trudimo, da bi naše mlade ribiče spodbudili, da začnejo pisati spomine, utrinke, risbice. Upam, da smo letos storili korak naprej, obljubili smo jim nagrade. V prihodnjem letu bo jubilejni 25. tabor, pričakujem še več otrok in mogoče tudi mednarodno udeležbo.«

Kaj bi še povedal ob zaključku najinega klepeta?

»Predvsem bi se rad zahvalil RD Kočevje za pomoč in gostoljubje, RD Maribor za kombi in drugo podporo ter mentorjem za ves trud in potrpežljivost.«

sposobnosti opazovanja in dojemanja, o logičnem sklepanju, domišljiji, čistih mislih in dobronamernosti. Spomnil sem se dr. Toma Korošca, ki je ob priložnosti o kakovosti Ribiča rekel približno takole: »Prišli smo v prvo nadstropje in ne vidim pametnega vzroka, da bi se vračali v klet.« No, začetek je bil in srčno upam,

da bomo skupaj našli način, po katerem bomo kaj kmalu prišli v drugo, če že ne v tretje nadstropje ...

Slovenska muharska šola

Naslednjo, dokaj zahtevno in obširno temo za mladino so pripravili člani Muharske vezalske komisije RZS. Nji-

hovemu delu sem sledil, kolikor je bilo mogoče, in moram priznati, da mi je bilo zelo všeč, kako so se lotili dela. Bili so zanimivi, na različne načine so znali zelo spretno pritegniti pozornost in uporabljali so sodobno opremo za lažje spremljanje predavanj. Po zaključku mi je Luka Hojnik povedal: »Sodelovala ▶

Obširno predavanje o muharjenju sta pripravila člana Muharske vezalske komisije RZS Saša Ertlj in Luka Hojnik ter Matej Belak.

Gašper Vidmar v vlogi mentorja

sta še Saša Erlih in Matej Belak. Najprej smo se lotili teme, kje v reki iskati ribo in na kaj moramo biti posebej pozorni. Nato smo imeli uvod v žužkoslovje (entomogijo), konkretno o mladoletnicah, ter nadaljevali s kvizom, da preverimo znanje. Najboljši so dobili nagrade v obliki nenagrajenih umetnih muh, ki so prispele na natečaj Odrtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho, saj menimo, da na ta način otroci na konkretnih primerih spoznajo delo

razgledanost, kar zagotovo izhaja tudi iz prizadevanj mentorjev po RD.«

Kolpa, čudovita muharska voda

Oblačna gmota, ki se je iz Kvarnerskega zaliva valila nad nas, je v presledkih nosila dež. Kljub temu smo po kosilu odšli na ribolov kar spodaj pod Osilnico, prek vrtov in travnikov do sotočja Kolpe in Čabranke, kjer sem se prvič srečal z mejno ograjo. Bolj kot obramba domovine se mi je zdela

ki se izobražujejo, spoznavajo naše slovenske muharske vode, spoznavajo skrivnosti muharjenja, vezanja muh, življenja v vodi – imajo skratka voljo in željo, da se naučijo te vrsti ribolova ter se mogoče kdaj vrnejo nazaj na našo Kolpo, bogato z lipanskim življem, pa tudi v samo okolje Kolpske doline, bistrice vode, spokojnega miru ter še vedno dokaj neokrnjene narave. Ko gledam to mladino, vsakič vem, da smo se odločili prav.«

Laura Požin je bila edina deklica na taboru, a se je v muharskih spretnostih uspešno merila s fantovsko družbo.

Mladi muharji z Vevč, nad katerimi skrbno bdi Martin Šircelj.

Z leve: Anton Kosi, predsednik Komisije RZS za delo z mladimi, Igor Kloboves, podpredsednik RZS, Žan Gašperlin, skupni zmagovalec tabora, in Drago Ornik, vodja tabora.

evropskih vezalcev, kar je zagotovo še dodatna motivacija.

Nadaljevali smo s prikazom vezanja. Matej Belak je predstavljal budo mladoletnice in vzpenjača. Namen našega dela je v okviru tega tabora predstaviti del tistega, kar je za muharja pomembno ter promovirati vezanje muh med mladimi. Se pravi: ne samo, da znajo metati in pristopiti k vodi, ampak da znajo tudi zvezati muho, kar pomeni večjo celovitost muharskega znanja.«

Povprašal sem ga, če v okviru RZS razmišljajo o kakšni muharsko-vezalski šoli, saj je skoraj nemogoče na takih srečanjih pridobiti toliko znanja, kot ga potrebuje dober muhar.

»Razmišljamo, mogoče niti ne toliko o vezalski šoli kakor o tem, da bi bili več prisotni tudi v RD. Nazadnje smo bili v Novem mestu, kjer je potekala takšna ribiška delavnica, saj je zelo pomembno, da se širi glas prakse in pristopov, predvsem med mladimi. Znanje uspešnega vezalca niti ni tako majhno in zahteva kar veliko vztrajnosti in volje skozi daljši čas, konec koncev pa se učimo vse življenje. Razmišljamo tudi, kako bi vezanje muh približali mladim prek medijev, ki jih bolj spremljajo, na primer spletna stran. Moram pa reči, da ima mladina dokaj dobro muharsko

nekakšna udejanjena beda človeškega razuma svetovnih razsežnosti, ki je vdrla v ta prečudovit, v mir odmaknjen košček sveta. Kam nas je pripeljal razvoj, še najbolj nazorno pokaže podatek, da je Osilnica skupaj z bližnjimi zaselki v času cesarice Marije Terezije premožla dvesto otrok, sedaj pa kot najmanjša slovenska občina šteje približno štiristo prebivalcev.

Mladina se je pod budnimi očmi mentorjev razporedila ob vodi. Najprej so samo lovili, potem pa je prišlo na vrsto prvo tekmovanje. Obiskal nas je predsednik RD Kočevje Tomaž Arko in med drugim povedal: »Veseli me, da lahko na delu Kolpe, s katero upravljamo, ponovno gostimo slovensko muharsko prihodnost. Mislim, da so Drago Ornik in njegova ekipa tisti, ki si zaslužijo resnično veliko priznanje za trud, ki ga vlagajo v izobraževanje mladih muharjev in to veliko šteje, še posebno v časih, ko slovenska ribičija kot oblika človekove prostočasne dejavnosti ni ravno v vzponu. Čeprav načeloma člani RD Kočevje nismo nagnjeni tekmovalnemu ribolovu in smo že dolgo nazaj odstopili od možnosti, da ta revir damo na voljo za tekme v lovu rib z umetno muho, pa smo enotni v tem, da pomagamo mladim ribičem,

Po večerji je bilo zopet na vrsti vezanje muh, jaz pa sem se zapletel v kratek pogovor z Gašperjem Vidmarjem, ki je mentor mladim ribičem v RD Novo mesto. »Z nekaj več kot 650 člani smo trenutno največja Slovenska RD. Prednjačimo tudi po številu mladih ribičev, ki jih je 65, samo v lanskem letu se je njihovo število povečalo za petnajst. Že pred leti sem začel z organizacijo raznih tečajev po šolah, za učne ure smo začeli uporabljati tudi ribiški dom, hodil sem po taborih, se tudi sam učil, predaval in predajal svoje znanje. Ribolov ni zgolj ribolov, ampak je tudi ali pa celo predvsem varstvo narave. Organizirali smo čistilne akcije, pa so prišli tako stari kakor mladi člani. Taki tabori so za mlade zelo pomembni z vidika usposabljanja, predvsem za naprej pa tudi z vidika družjenja. Iz naše RD hodimo loviti po vsej Sloveniji in če imaš tam prijatelja, se z njim dogovoriš, dobiš vse potrebne informacije in je lažje.«

Tudi tistega poznega večera je marsikoga od nas starejših že zmagoval spanec, medtem ko je mladina še vedno pozorno in zavzeto vezala umetne muhe.

V nedeljo se je vreme obrnilo na boljše in zgodnje sonce je sušilo zemljo. Po zajtrku sta bila zopet na vrsti ribolov

in tekmovanje, vse do kosila. Množica mladine, ki se je, polna pričakovanja in nestrpnosti, v popolni ribiški opremi počasi gibala po velikem dvorišču skozi gozd ribiških palic, je bila videti kakor čudovita, visoko dvignjena zastava slovenskega muharskega ponosa, prihodnosti in zmage. Ko se je mladina razvrstila v kolono in odhajala proti reki, bi najraje zapel kakšno udarno pesem, toliko odločnosti, zanosa in energije je bilo čutiti.

Starši Urbana Moharja so veseli, da se je njun sin odločil za ribičijo.

Spet so lovili dobro in videti so bili utrujeni in potešeni, ko so se naposled vrnili.

Po kosilu se je začel zaključni del. Veliko otrok so s seboj, bodisi z osebnimi vozili bodisi s kombiji RD, pripeljali mentorji, ponje pa je prišlo veliko staršev.

Zaključno prireditev je vodil vodja tabora Drago Ornik, pridružila pa sta se mu še podpredsednik RZS Igor Kloboves ter predsednik Komisije RZS za delo z mladimi prof. Anton Kosi. Že od samega začetka sta bila z nami sekretar RZS Igor Miličič in član nadzornega sveta RZS Dušan Pečnik. Razglasili so zmagovalce ter drugo- in tretjevrščene v metu muhe v daljavo in v cilj, v tekmovanju v lovu rib z umetno muho obeh dni ter v vezanju muh v treh različnih kategorijah. Bleščalo se je od pokalov, medalj in priznanj. Razglasili so tudi skupnega zmagovalca tabora po točkovanju vseh tekmovalnih disciplin, ki je postal Žan Gašperlin. Čisto na koncu pa so dobili posebna priznanja prav vsi, na tokratnem taboru sodelujoči otroci.

Po taboru so povedali

Žan Gašperlin iz RD Ljubno je bil skupni zmagovalca tabora. »Muharim tri leta, na splošno pa sem začel loviti

pri osmih. Navdušil me je oči. Ne vem za druge, ampak jaz se počutim »fajn«, kadar lovim ribe. Takrat se čisto sprostim in pozabim na vse skrbi. Največ lovim na Ljubnem. Na ribniku sem ujel že 14 kg težkega krapa, na muharjenju pa šarenko, dolgo 80 cm. Na taboru sem prvič in tukaj sem spoznal kar nekaj novih prijateljev, s katerimi nameravam ohranjati stike.

Vitan Gorjan iz RD Tolmin, je zmagal v vezanju muh. »Muharim

Maj Ivančič je pozorno spremljal pot muhe po toku reke.

in vežem muhe že tri leta in to me posebej veseli. Lovim na svoje muhe. Največ sem se učil prek interneta, pa v RD od mentorja, pa seveda od tate, ki me je za ribolov navdušil. Največ lovim na Idrijci.«

Lavra Požin je bila edina deklica med sodelujočimi. Za fanti ni prav nič zaostajala, prav nasprotno: v glavnem je prednjačila, saj je bila v skupnem točkovanju ribolova četrta. »Muharim eno leto, prej sem samo vijačila. Navdušil me je ati, na taboru pa sem prvič. Tudi ko odrastem, bom lovila ribe, predvsem zato, ker sem rada v naravi.«

Urban Mohar je eden tistih, po kate-rega so prišli starši. »Sam nisem ribič, pa sem kljub temu sina navdušil za ribolov,« je povedal oče, mama pa je dodala: »Urban je zlat sin in čudovito je, da se je odločil za ribolov. Raje vidim, da je ribič kakor pa nogometaš.«

Tudi **Matevž Rihtaršič** je prišel po sina. »Nisem ribič, bila pa sta moj oče in ded. Kakor kaže, se ribičja vrača v

našo družino. Vesel sem, da je moj sin vsaj malo v naravi, pa da se dogaja še nekaj, kar ni računalnik. Oba ga podpirava.«

Dušan Pečnik, predsednik RD Straža Sava: »Tukaj sem v vlogi mentorja, kakor tudi moja soproga, ki je zunanja sodelavka komisije RZS za delo z mladimi. V RD imamo 17 mladincev, po številu trenutnega vpisa pa smo že pri številki 22 in čas je, da začnemo spet pošiljati otroke naokoli. Letos imamo dva naša, še dva pa sem »posvojil« iz RD Mura-Paloma. Ta muharski tabor gre po poti, kakor so jo že pred leti postavili moji gorenjski ribiški kolegi. Bistvo tabora je, da mladi pridejo skupaj, je pa res, da se da tudi veliko naučiti, če hočeš in če poslušáš – odvisno od otroka. Za muharski tabor je značilno, da pridejo tja otroci, ki vedo, po kaj so prišli. To so v bistvu muharji. V naši RD imamo čez zimo enkrat na teden vezanje muh in otroke to očitno zanima.«

Igor Kloboves, podpredsednik RZS: »Vidi se delo z mladimi. Če mentorji po RD dobro delajo z njimi, se to pokaže tudi na taboru. Potekal je profesionalno, to se vidi, dobro so lovili in na to, kar smo ta vikend tukaj videli, smo slovenski ribiči lahko ponosni. Predvsem je treba za dobro opravljeno delo

pohvaliti mentorje.«

Slovo

Tabor se je končal v prijetnem, tovariškem vzdušju. Drago Ornik je odšel zadnji in potem sem se odpeljal tudi sam. Tokrat sem izbral cesto naravnost čez hrib, ki vodi v Kočevsko Reko. Vso muko serpentin mi je poplačal pogled z vrha, ko sem s pogledom še enkrat na široko zajel osilniško polje in hribovje prek Kolpe. Potem sem se odpravil v »civilizacijo,« pa ne za dolgo. Nekaj sto metrov v gozdu izza Otonice je cesto pred mano prečkala medvedka z dvema mladičema. Okrogle kepice so poskakovale ob njej, medtem ko je sama prav po materinsko skrbno koračila svojo pot in izstopil sem ter zijal od navdušenja. Preden sem se spomnil, da bi jo fotografiral, je že zavila v gostlo podrast petdeset metrov nižje in videl sem jo še enkrat nekoliko višje, ampak samo za hip. Ja, taka je naša Slovenija in taki so naši nadobudni mladi ribiči.

Tone Škrbec

Ptujsko jezero

Ptujsko jezero je naša največja energetska akumulacija. Nastala s pregraditvijo reke Drave in dograditvijo pretočne kanalske hidroelektrarne Formin leta 1978. Pod njim je za večno izginilo več kot 450 ha rečne pokrajine s polji.

Na prvotno podobo tega kraja danes spominja bornih 125 ha leta 1979 zavarovanega območja Krajinskega parka Šturmovci. Pestrost njegovega rastlinskega in živalskega sveta je v primerjavi s Ptujskim jezerom neizmerljiva ter dokaz visoke cene našega energetskega razvoja.

Geografski, hidrološki in energetski podatki

Geografski, tehnični in hidrološki podatki jezera:

- prostorska umestitev jezera: Občina Ptuj, Občina Markovci;
- površina jezera: 420 (346) ha;
- prostornina jezera: 19,8 mio m³;
- dolžina jezera: 7.300 (4.500) m;
- širina jezera: 1.200 m;
- globina jezera: 12 m;
- kota maksimalne gladine jezera: 220,00 m.n.m.;
- kota minimalne gladine jezera: 219,00 m.n.m.;
- bočni nasipi: vgrajeni gramoz, na vodni strani zatesnjen z 10 cm plastjo asfaltne obloge;
- kota nasipov jezera: 221,50 m.n.m.;
- dolžina nasipa (*obale*): 12.500 m;
- višina nasipa: 2,50 – 6,50 m;
- širina krone nasipa: 4,00 m;
- naklon nasipa na zračni strani: 1 : 1,7;
- naklon nasipa na vodni strani: 1 : 2;
- padec terena Ptuj – državna meja: 29 m.

Tehnično-tehnološki podatki jezera Mar-kovci:

- jez: 6 pretočnih polj širine 17 m;
- višina jez: 29 m;
- zapornice: segmentne;
- prepustnost: 4.200 m³/s;
- ribje steze med spodnjo in gornjo vodo nima.

Iztok iz jezera je v kanal HE Formin in v staro strugo reke Drave. Predpisan količinski odvzem vode oziroma ekološko sprejemljiv pretok (*Q_{es}*) v Dravi mi ni poznan. Sodim pa, da je s koncesijsko pogodbo predpisan. V času nekajkratnih obiskov sem laično ocenil, da ta ne presega 30 m³/s, kar se mi zdi glede na prvotne pretoke Drave odločno premalo.

Namembnost jezera

Namembnost akumulacije je bila določena ob njeni izgradnji z naslednjo prednostno rabo vode:

Reka Drava s Ptujskim jezerom in kanali (Geopedia)

Ptujsko jezero iz zraka (Geopedia)

- energetska izraba 4,5 mio m³ pretočnih voda za proizvodnjo električne energije;
- zadrževanje visokih – poplavnih voda reke Drave;
- namakanje kmetijskih površin Ptuj-skega polja;
- šport in rekreativni turizem.

Pri tem pa ne smemo zanemariti naravovarstvene funkcije Ptujskega jezera. Skupaj z Dravo je umeščeno v območje Natura 2000. Upravičenost tega statusa mu daje izredna pestrost in številčnost vodnih ptic. Po podatkih Društva za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije (*DOPPS*) ga stalno ali občasno naseljuje 230 vrst ptic, njihovo število pa se v času prezimovanja dvigne tudi na več kot 10.000 osebkov. Skrb članov *DOPPS* za vodne ptice na jezeru izkazujejo štirje umetni otočki za

gnezdenje ptic, sodobna in vsem dostopna ornitološka opazovalnica ter številni predstavitveni panoji prisotnih ptic. Pohvalno in za zgled ostalim našim umetnim akumulacijam, zadrževalnikom, ... manj razveseljivo pa za ribe, ki v takem umetnem okolju nimajo zadosti ustreznih skrivališč pred plenjenjem ribojedih ptic.

Upravljanje jezera in vzdrževanje vodne infrastrukture

Ptujsko jezero ni vpisano v Seznam obstoječe javne vodne infrastrukture za

varstvo pred škodljivim delovanjem voda (*Uradni list RS, številka 63/06*), kar pa ne izključuje njegove funkcije pri blaženju visokovodnega vala reke Drave.

Upravljanje in vzdrževanje vodne infrastrukture izvajajo Dravske elektrarne Maribor. Vloge Direktorata RS za vode pri tem mi ni uspelo razkriti. Je pa skozi vrsto pravnih aktov in aktivnosti v prostoru opazna prisotnost Mestne občine Ptuj. Pri tem bi izpostavil predvsem Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana občine Ptuj (*UV MO Ptuj, številka 8/97*) in Odlok o določitvi plovbnega režima na reki Dravi in Ptujskem jezeru (*Uradni list RS, številka 109/06 s spremembami in dopolnitvami*). S prvim je predpisana prostorska in časovna conacija interesnih dejavnosti na jezeru, z drugim pa plovni red. Pravover-

no zastavljeno, v praksi pa tega nihče ne izvaja. Kar nekajkrat sem namreč zasledil vožnjo s plovili v območjih, rezerviranih za gnezdenje ptic in razmnoževanje rib. Pristojni za ukrepanje pa nič ne vidijo, nič ne slišijo, nič ...

Ptujsko jezero je sestavni del Ptujskega ribiškega okoliša, ki je s koncesijsko pogodbo številka 3420-161/2008/1 s 14. januarjem 2009 za trideset let dan v upravljanje RD Ptuj in ima status športno – ribolovne vode.

(S. Juvan, I. Čuš, T. Hojnik) *Pregled stanja in analiza obstoječih razmer v Ptujskem jezeru ter pilotni projekt čiščenja mulja*. Rezultati naloge so nakazali rešitve problema. Kaj več pa mi od tistega časa s področja te problematike ni uspelo zaslediti. Od takrat do danes je tehnologija odstranjevanja mulja še napredovala, pa vendar kljub preizkušeni tehnologiji ne moremo predvideti vseh posledic posega v dno jezera z aerobnimi in anaerobnimi procesi ter kam z izčrpano usedlino dna, če so v njej presežne vrednosti svinca, ...

prikaz prisotnih piškurjev, rib in rakov v Ptujskem jezeru:

- piškurji (*Petromyzontidae*): potočni piškur (*Eudontomyzon vladykovi*);
- postrvi (*Salmonidae*): sulec (*Hucho hucho*): prisotnost v jezeru ni potrjena, potočna postrv (*Salmo trutta m. fario*): prisotnost v jezeru ni potrjena;
- Ščuke (*Esocidae*): ščuka (*Esox lucius*);
- krapovci (*Cyprinidae*): krap (*Cyprinus carpio*), linj (*Tinca tinca*), srebrni ko-

Ptujsko jezero s Ptujem v ozadju

Ptičji otoki

Kakovost vode jezera

Ptujsko jezero je vključeno v državno imisijsko spremljanje kakovosti površinskih voda. Iz vpogleda v javno dostopne podatke Agencije RS za okolje je razbrati, da vzorčenje izvajajo občasno, objavljeni rezultati pa so naslednji:

- 2006: dobro ekološko in dobro kemijsko stanje;
- 2007: dobro ekološko in dobro kemijsko stanje;
- 2008: dobro ekološko in dobro kemijsko stanje;
- 2010: dobro kemijsko stanje, ekološkega stanja niso ugotavljali.

Ljudem in živalim neprijazna asfaltna brežina

Procesi zasipavanja akumulacijskega prostora

Drava z kanalom Zlatoličje ima do Ptuja veliko transportno sposobnost. Predvsem ob večjih pretokih prinaša v Ptujsko jezero precejšnje količine plavin. S padcem transportne sposobnosti se grobi delci usedajo vzdolž leve in desne brežine na vtoku v jezero, finejše lebedeče frakcije pa se počasi naplavlajo znotraj celotnega akumulacijskega prostora. Med temi tudi težke kovine, toksini, hormoni, ...

Periodične geodetske meritve izkazujejo, da je bilo leta 1981 zapolnjenega 17,8 %, leta 2000 pa že 22 % prostornine akumulacijskega prostora. Podatek je zaskrbljujoč predvsem za energetike. V letu 2003 je bila predstavljena raziskava

Ribe in ribištvo

Na Ptujskem jezeru do danes ihtioloških raziskav niso opravljali, ali pa sem jih spregledal. Niz teh pa so izvedli na reki Dravi (*Głowacki 1885, Seeley 1886, Munda 1926, Pivko 1935, Povž 1991, KIS/EBRA 2008, EBRA 2009, ...*). Vse novejšje izkazujejo upad populacij in izgube posameznih reofilnih vrst rib, negativne trende pri oligoreofilnih in naraščanje vrst ter števila limnofilnih rib. Vzroki so znani in jih v tem članku ne bi problematiziral. Bi pa izpostavil rezultate naloge *Ocena stanja ribjih populacij in ekološkega stanja v strugi reke Drave od Maribora do Ptuja (ZRS 2014)* ter podatke Ribiškega katastra (statistike vlaganji in ulova rib) za

reselj (*Carassius gibelio*), mrena (*Barbus barbus*), pohra (*Barbus balcanicus*), pezdirek (*Rhodeus amarus*), navadni globoček (*Gobio gobio*), beloplavuti globoček (*Romanogobio vladykovi*), zvezdogled (*Romanogobio uranoscopus*), podust (*Chondrostoma nasus*), ogrica (*Vimba vimba*), ploščič (*Abramis brama*), pisanika (*Alburnoides bipunctatus*), zelenika (*Alburnus alburnus*), klen (*Leuciscus cephalus*), bolen (*Aspius aspius*), rdečooka (*Rutilus rutilus*), platnica (*Rutilus virgo*) pri ihtiološki raziskavi Drave prisotnost ni evidentirana, psevdorazbora (*Pseudorasbora parva*);

- rečne babice (*Balitoridae*): babica (*Barbatula barbatula*);
- činklje (*Cobitidae*): navadna nežica (*Cobitis elongatoides*), velika nežica (*Cobitis elongata*);
- pravi somi (*Siluridae*): som (*Silurus glanis*);
- menki (*Lotidae*): menek (*Lota lota*);
- pravi ostriži (*Percidae*): navadni ostriž (*Perca fluviatilis*), smuč (*Sander lucio-perca*), navadni okun (*Gymnocephalus cernuus*), grbasti okun (*Gymnocephalus baloni*);
- kaplji (*Cottidae*): navadni kapelj (*Cottus gobio*);
- sončni ostriži (*Centrarchidae*): sončni ostriž (*Lepomis gibbosus*);

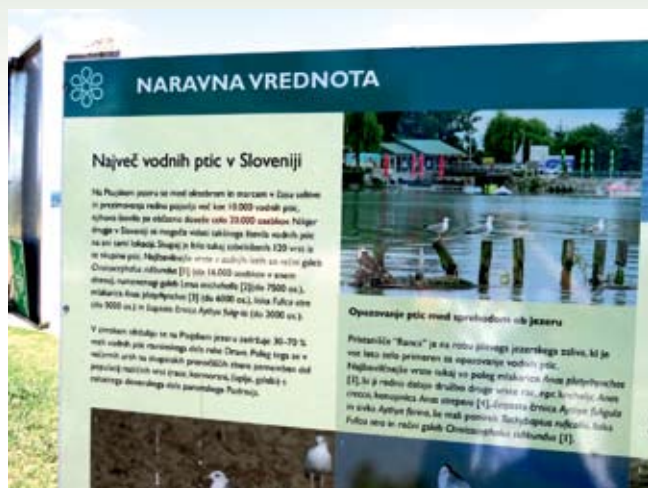
Dokaz, da se v jezeru ribe drstijo

Jamasto dno drstišča je smrtna past za zarod in mladice rib

Ornitološka opazovalnica

Eden izmed številnih panojev s predstavitvami ptic

Športno-rekreacijski center Ranca

- raki deseteronožci (*Astacidae*): signalni rak (*Pacifastacus leniusculus*).

V Ribiškem katastru je za Dravo (*revir 10*) in Ptujsko jezero navedena še jezerska postrv (*Salmo trutta lacustris*). Smatram, da je v nobeni od teh voda ni in gre za pomoto ali pa za že močno zastarel podatek. Sicer pa je število vrst manjše, kot jih navajajo starejši pisni viri, neznanka pa je tudi njihova številčnost. Za njihovo zaščito je formalno poskrbljeno. Izpostavil bi Odlok o medobčinskem lokacijskem načrtu za del območja Ptujsko jezero ter del reke Drave severno od Ptujskega jezera do sotočja struge reke Drave in odvodnega kanala hidroelektrarne Zlatoličje (*Uradni list RS, številka 23/07*), ki v 21. členu izrecno izpostavlja varstvo rib ter drugih vodnih organizmov, kot sledi:

- vsa dela morajo biti načrtovana in izvedena na način, ki v največji meri zagotavlja ohranjanje rib in drugih vodnih živali;
- dela v jezeru se ne smejo izvajati v drstni dobi posameznih ribjih vrst (*oktober – junij*); vsaj 14 dni pred pričetkom gradnje je o predvidenem začetku in poteku del ter sproti o vsakem posegu v ribiški okoliš potrebno obvestiti RD Ptuj in omogočiti intervencijski odlov rib.

Če k temu dodam še ostalo slovensko ribiško in naravovarstveno zakonodajo

ter Naturo 2000, so ribe in interesi RD na Ptujskem jezeru vrhunsko zaščiteni. Žal pa vsi vemo, kakšna je slovenska praksa. Kar nekajkrat sem bil priča vrsti škodnih dogodkov, od katerih bi izpostavil gradbeni poseg v oblikovanost in sestavo dna registriranega drstišča ter posledično nastanka obsežne talne depresije. Ob nihanju vode pod koto nivelete dna drstišča v tej poglobitvi ostajajo ribe, v času razmnoževanja pa njihovi spolni produkti, posledica pa je povečana smrtnost in olajšano plenjenje ribojedih ptic. Ribjo past bo nujno potrebno sanirati z izravnavo dna drstišča z naklonom proti sredinski osi jezera ali z izkopom kanala za neoviran odtok vode in selitev rib iz območja depresije.

Prav tako mislim, da je že čas za enakovredno obravnavo vodnih ptic in rib pri nadaljnjih posegih na jezeru in sicer:

- ornitološke otoke je potrebno oblikovati in graditi tako, da bo dosežena njihova večnamenskost – v nadvodnem delu kot počivališča ter gnezdišča ptic, v podvodnem delu pa kot funkcionalna skrivališča rib;
- zasaditi litoralni pas jezera z makrofiti – vodnim rastlinjem (*Phragmites communis*, *Tophia latifolia*, *Iris pseudacorus*, *Nuphar lutea*, ...), ki s svojim nadvodnim delom predstavljajo ugoden življenjski prostor ptic, v podvodnem delu pa drstno podlago in skrivališče rib;

- ponovno opredeliti funkcionalne meje ihtiološkega in ornitološkega rezervata ter njegove učinkovite zaščite pred vožnjo s plovili, lovom in ribolovom, sečnjo zasajenega in samoniklega vodnega ter obvodnega rastlinja, kopanjem, drsanjem, prostim gibanjem domačih živali – psov, ...

Razvoj gostinstva in rekreativnega turizma

Na jezeru je prisotna vrsta rekreativnih športov (smučanje na vodi, jadranje, kajtanje, deskanje, supanje, čolnarjenje, kolesarjenje, ...). Vodne športe smiselno dopolnjuje še turistična panoramska vožnja z ladjico Čigra. Izhodišče vseh pa je marina Ranca z gostinsko ponudbo. Ta sicer ni preveč pestra, so pa možnosti njenega širjenja. Osebnostno smatram, da jezero v današnji podobi večjega turističnega pomena nima. Njegov razvoj vidim predvsem v povezavi jezera z mestom in Termami Ptuj ter drugimi turističnimi deležniki v prostoru. Bo pa za tak korak potrebno vsaj delno zakriti njegovo umetno poreklo in notranje asfaltne brežine prekriti z zemljinami (naplavinami) ter zasaditi z makrofiti, grmovnicami, ... Tako bo jezero pridobilo prijaznejši naravni videz za obiskovalce, ptice in ribe pa bistveno izboljšane življenjske pogoje.

Milan Štraus

(Na avtorjevo željo prispevek ni lektoriran)

RIBIČI NA KOLPI, KRKI IN SAVI, POZOR!

Kapitalno zeleniko je mogoče zamenjati s pegunico

Pegunico lahko brez težav uvrstimo med najbolj skrivnostne ribe Slovenije. Prepoznavnost manjših osebkov je slaba, skozi zgodovino je povzročala preglavice tudi taksonomom, zgodovinski viri pa so z informacijami o njenem pojavljanju skopi.

Zanesljivih podatkov starejšega datuma lo pojavljanju pegunice v slovenskih rekah ni. V knjigi Naše sladkovodne ribe (Povž & Sket 1990) je navedba, da pegunica verjetno zahaja v spodnji tok Save, Mure in Drave. V novejšem času so jo prvič našli študenti z Dunaja (Honsig-Erlenburg s sod., 1997) šele leta 1996 v Kolpi pri Dolu. Od takrat se je število podatkov o njenem pojavljanju sicer povečalo, še vedno pa jih je zelo malo. Podatki o vrsti se nanašajo na del reke dolvodno od Starega trga in na pritok potoka Jez pri Vinici, še največ najdb je iz okolice Metlike. Vse pa kaže, da bo treba raziskati tudi reki Krko in Savo, saj je v Prirodoslovnem muzeju Slovenije primerek iz reke Krke pri Novem mestu (Zupančič, 2015).

Pegunica povzroča težave in izziv tudi taksonomom. Sprva so naše pegunice znanstveno poimenovali *Chalcalburnus chalcoides* oziroma njena podvrsta *Chalcalburnus chalcoides mento*. Nato so jo poimenovali *Alburnus mento*. Nazadnje so v letu 2007 pegunice donavskega porečja prepoznali kot samostojno vrsto in jo poimenovali *Alburnus sarmaticus*. Ne glede na menjave znanstvenega imena se ohranja slovensko ime pegunica.

Pegunica je uvrščena na svetovni seznam ogroženih vrst (IUCN). V Sloveniji je zavarovana, varovan je tudi njen habitat. Tako tudi ni toliko pomembno, da je reka Kolpa, za katero je pegunica kvalifikacijska vrsta, vključena v omrežje Natura 2000. Območja Natura 2000 smo opredelili za vrste, ki so uvrščene na Prilogo II Direktive o habitatih in o stanju teh vrst moramo poročati Evropski komisiji. Slovenija je leta 2006 in 2013 poročala o neugodnem stanju ohranjenosti pegunice zaradi neugodnega stanja ohranjenosti populacije. Glede na malo podatkov bi bilo bolj korektno, da ocene sploh ne bi dali, podobno kot so to storili za primorsko podust, smrkeža in sabljarko. O pegunici vemo zelo malo. Edini aktivni, predvsem zaščitni ukrep za ohranjanje populacije je sprejela Vlada z *Dolgoročnim programom za zmanjševanje vpliva kormorana na ribje vrste v celinskih vodah*. Vendar so ukrepi proti kormoranom predvideni od Osilnice do Vinice, večina populacije pegunice pa je verjetno dolvodno od Vinice.

K varstvu pegunice lahko aktivno prispevate tudi ribiči. Peguniko je mogoče ujeti na trnek. Ribiči na Drini jo pogosto ujamejo pri muharjenju s suho muho, po navadi pri lovu lipana. Ujeti jo je mogoče le

Pegunica (Foto: Velibor Rakič)

v počasi tekočih odsekih, nikoli v brzicah ali v zalivih, kjer voda stoji. Največkrat ujamejo primerke velikosti do 25 cm. Pegunica je podobno borbeno kot lipan, saj navajajo, da šele ko ribo izvlečeš, ugotoviš, da ni lipan. Tudi pri nas jo je verjetno že

Zelenika ima v primerjavi s pegunico manj luske ob pobočnici (zelenika od 46 do 50, pegunica od 60 do 62 luske) ter nekoliko daljšo podrepno plavut (zelenika: 17 do 20, pegunica od 14 do 15 razvejanih plavutnic) (Foto: M. Govedič)

marsikateri med vami ujel in izpustil, nekateri ste izpustili neznano ribo, drugi pa »le« kapitalno zeleniko. Pegunico je namreč mogoče zamenjati z zeleniko. Obe vrsti imata nadstojna usta ter daljšo podrepno (analno) plavut. Pegunica se od zelenike loči predvsem po očitno večjem številu luske ob pobočnici, ima tudi daljše telo in manjše luske. Primerjalno z zeleniko ima pegunica tudi nekoliko krajšo podrepno plavut. Plavutnice zelenike so sivkaste oziroma v barvi telesa, pri pegunici pa so pri večjih osebkih vsaj na bazi prsnih plavuti malo rdečkaste. Ribiči pegunico varujete tako, da ulovljene primerke izpustite, s sporočanjem takega ulova pa lahko prispevate k boljšemu poznavanju njene razširjenosti. Ulov pegunice obvezno dokumentirajte s fotografijo, preden jo izpustite. Enako velja za vse slumljive zelenike, predvsem pa kapitalne zelenike.

Marijan Govedič

Center za kartografijo favne in flore
marijan.govedic@ckff.si

Sodelujte tudi vi!

Sodelujete pri projektu Ujemite naravo! S svojimi fotografijami. Čisto vsak posameznik je pomemben. Vsaka fotografija ribe, potočnega raka ali školjke, za katero veste, kje in kdaj ste jo posneli, pomembno prispeva k poznavanju razširjenosti vrste. Predvsem fotografirajte vsako ribo, ki je ne poznate! Trenutni prikazi rezultatov ne kažejo dejanskega stanja in zastopanosti vodnega živilja v naravi, zato vas vabimo, da se nam pridružite. Ali skupaj zmoremo več?

Svoje fotografije posredujte na www.biportal.si ali nam jih pošljite po elektronski pošti (biportal@ckff.si).

Viri:

Povž, M. & B. Sket, 1990. Naše sladkovodne ribe. Mladinska knjiga, Ljubljana. 369 str.

Honsig-Erlenburg W., M. Konar, T. Huber, B. Gutleb, G. Wieser, T. Friedl & P. Mildner, 1997. Zoologische Exkursion des Naturwissenschaftlichen Vereines zur Kolpa (Slowenien). Carinthia II, Klagenfurt 187(107): 139–152.

Zupančič, P., 2015. Freshwater fishes of the Western Balkans. <http://www.gbif.org/occurrence/1133942261>. Dostop 10.6.2017

Veenvliet, P. & J. Kus Veenvliet, 2006. RIBE slovenskih celinskih voda, priručnik za določanje. Zavod Sybosis, Grahovo. 168 str.

SPREJEMANJE DRAŽLJAJEV IZ OKOLJA (1. DEL)

Čutila rib: vid, voh in okus

Čutila so pri ribah dobro razvita in so selektivna, saj sprejemajo le določene dražljaje. Ribam omogočajo orientacijo v prostoru, iskanje hrane, zaznavanje nevarnosti in so nepogrešljiva pri njihovih selitvah ter razmnoževanju. Razlikujemo organe za vid, voh, okus, otip, ravnotežno-slušne organe in pobočnico.

Ribe neprestano dobivajo različne dražljaje iz okolice in notranjih organov, ki delujejo na njihove prejemnike ali receptorje in predstavljajo mehansko, kemijsko, toplotno, svetlobno in zvočno energijo. Organe, ki sprejemajo te dražljaje, imenujemo čutila. Vsako čutilo ima prejemnik ali receptor, ki sprejema dražljaje iz okolice ali organizma, in živčna vlakna, ki dražljaje prenesejo do ustreznega živčnega centra, ki zazna čutni dražljaj. Če je poškodovan samo eden od teh treh elementov, ribe ne zaznajo čutnega dražljaja. Prejemnik je lahko ena sama celica, včasih pa je samostojen čutni organ. Enostavni prejemniki dražljajev so po vsem telesu, čutni organi pa imajo svoj anatomski položaj na določenem delu telesa. Delimo jih na »proprioceptivne« (ki sprejemajo dražljaje o položaju in gibanju telesa iz notranjosti organizma), »intereceptivne« (ki sprejemajo dražljaje iz notranjih organov), »eksteroreceptivne« (ki sprejemajo dražljaje iz neposredne okolice in so v glavnem na površini kože in sluznici) ter na »teloceptivne« prejemnike, ki sprejemajo oddaljene dražljaje iz okolice, npr. občutek za vid, sluh in vonj. Dolgo so menili, da so ribe gluhe, da ne vidijo barv. Menjali so tudi občutek za okus in vonj ter ju povezovali med seboj. Tudi vloge pobočnice niso dobro poznali in so ji pripisovali različne vloge. S proučevanjem obnašanja rib v naravi in v poskusnih razmerah v laboratoriju pa je vloga čutil pri ribah bolj ali manj pojasnjena.

Vid

Eno glavnih čutil je oko, čutilo za vid. Najpomembnejša naloga vida je sprejem svetlobe in orientacija v prostoru. Pri mnogih vrstah rib, kot so npr. ribe, ki se hranijo s planktonom, je vid najpomembnejše čutilo, ki jim omogoča, da najdejo hrano, in mora imeti sposobnost zaznave gibanja, oblik in barv. Vid ima v življenju rib pomembno vlogo tudi pri razvoju spolnih žlez in razmnoževanju, saj na

njihov razvoj vplivajo svetlobni dražljaji. Pri nekaterih vrstah rib je potrjeno, da se pri osebkih, ki jih intenzivno osvetlujejo, spolne žleze razvijejo hitreje. Oko (*oculus*) je elipsoidne oblike in je v očesni duplini. V resnici je ribje oko zelo podobno očem drugih vretenčarjev. Glavna razlika je, da ribe nimajo očesnih vek, čeprav pri nekaterih lahko vidimo nekakšne kožne podaljške, ki prekrivajo del očesa. Ribe tudi ne potrebujejo solznih žlez, saj njihove oči neprestano vlaži voda. Namesto solznih žlez imajo sluzne žleze. Oči so za posamezno vrsto rib zelo značilne in se razlikujejo glede na način njihovega življenja. O sposobnosti vida posamezne vrste rib lahko sklepamo že po njihovi velikosti. Razmeroma velike oči imajo tiste, ki hrano iščejo podnevi, kot so npr. ščuka (*Esox lucius*), smuč (*Stizostedion lucioperca*) in lipan (*Thymallus thymallus*). Majhne oči pa imajo nočne ribe, pri katerih je za iskanje hrane pomembnejše čutilo vonj, to pa sta npr. jegulja (*Anguilla anguilla*) in som (*Silurus glanis*). Vidljivost je v vodi slabša kot v zraku. Dokazano je, da ribe dobro vidijo do enega metra, po nekaterih virih do 5 m, najdlje, kar še lahko zaznajo z vidom, pa je v daljavi do 15 m, po drugih virih do 10 m. Za razliko od sesalcev leča ne spreminja oblike in je stalno okrogla, za boljše dojetje okolice pa ribe oko izostrijo s premikanjem leče proti mrežnici s pomočjo mišice *musculus retractor lentis*. Ribje oči so ob straneh na glavi, zato le manjši del (okrog 30 °) vidnega kota vidijo binokularno (z obema očesoma). Položaj oči vpliva na širino vidnega polja, ki je pri ribah kar obsežen. V horizontalni ravnini je širina vidnega polja do 170 °, v vertikalni pa do 150 °. Na širino vidnega polja poleg položaja oči bistveno vplivata še gibljivost oči ter bližina leče in roženice. Glavni deli očesa so beločnica (*sclera*), roženica (*cornea*), mrežnica (*retina*), žilnica (*chorioidea*), šarenica (*iris*) in leča (*lens*). Beločnica je zunanji sloj očesnega zrkla, ki ga ščiti in mu daje stalno obliko. Zgrajena je iz neprozornega vezivnega tkiva,

Brez čutil življenje rib v jati ne bi bilo mogoče.

obdaja pa ga hrustanec, ki ima pri ribah kostnicah eno ali dve podporni koščici. Roženica je prozorni sloj v sprednjem delu očesa in ga ščiti pred poškodbami. Pri kaplju (*Cottus gobio*), ki se po navadi zadržuje na peščenem dnu, je roženica iz dveh slojev, med njima pa je tekočina. To dodatno varuje oko pred mehanskimi poškodbami, pojav pa imenujemo »očala«. Pri ribah roženica ni izbočena kot pri drugih vretenčarjih. Mrežnica je iz štirih slojev na notranji strani očesa pod žilnico. Na njej so celice, imenovane čepnice in paličnice, ki so občutljive za svetlobo, zato je mrežnica mesto za sprejem svetlobe (fotorecepcija). Paličnice omogočajo gledanje v temi, čepnice pa podnevi in imajo tudi sposobnost razlikovanja barv. Na enaki površini mrežnice ima npr. menek (*Lota lota*), ki je nočna riba, 260 paličnic, ščuka

pa le 18, ki pa so nekoliko večje. Število čepnic je odvisno od velikosti očesa; večje kot je, več ima teh celic. Nastavki obojih vrst celic vsebujejo fotolabilne vidne pigmente. Občutljiv del mrežnice se drži žilnice, oživčeni del pa je usmerjen proti steklovini (*corpus vitreum*), ki izpolnjuje notranji del očesa med mrežnico in lečo. V mrežnici so razvejana vlakna vidnega živca, ki iz očesa izhaja na mesto slepe pege. Med mrežnico in žilnico je sloj melanofor (*tapetum nigrum*), ki sprejema svetlobne žarke, ki so prešli mrežnico. Žilnica je med mrežnico in beločnico ter je dobro obarvana in prekravljena ter oskrbuje oko s kisikom in hranljivimi snovmi. Pri nekaterih vrstah rib je med žilnico in beločnico sloj iz kristalov guanina (*argentea tapetum lucidum*), ki odbija svetlobo in jo usmerja na mrežnico, kar izboljša vid

ribam, ki živijo globoko v vodi. Šarenica se nadaljuje v žilnico in je za roženico v sprednjem delu očesnega zrkla ter je tudi dobro obarvana ter prekravljena. V sredini šarenice je okrogla odprtina, ki jo imenujemo zenica, skozi katero je pri različnih vrstah rib različna in lahko pomaga pri določanju vrst rib. Leča je okrogla in je za roženico med žilnico in šarenico. Zaradi oblike leče so ribe kratkovidne. Ostrenje očesa na večjo oddaljenost omogoča premikanje leče nazaj proti mrežnici s pomočjo mišice (*musculus retractor lentis*). To sposobnost imajo najbolj razvito ribe roparice, pri katerih je vid pri iskanju hrane glavno čutilo. Občutljivost vidnih celic za sprejem svetlobe temelji na fotokemijskih spremembah vidnega pigmenta. Proizvodi razgradnje fotola-

bilnih snovi izzovejo živčni impulz, ki se prenese do možganov. Vidni pigment je sestavljen iz proteina opsina in derivata vitamina A. Pri morskih ribah je v večji meri zastopan vitamin A, ki ga imenujemo rodopsin, pri sladkovodnih pa derivat vitamina A, ki ga imenujemo porfiropsin. Pri diadromnih ribah (na drst se selijo iz morja v sladko vodo ali obratno), kot sta losos (*Salmo salar*) in jegulja (*Anguilla anguilla*) sta prisotni obe vrsti vidnega pigmenta. Pri anadromnih ribah (na drst se selijo iz slane v sladko vodo) prevladuje porfiropsin, pri katadromnih (na drst se selijo iz sladke v slano vodo) pa rodopsin. Ribe dobro zaznajo gibanje v okolici, razlikujejo oblike predmetov, prepoznavajo različne barve in celo ločijo posamezne odtenke enake barve. Ribe tudi dobro vidijo del ultravijoličnega in infrardečega spektra. Predmete zunaj vode zaradi loma svetlobe vidijo drugače kot kopenske živali. Svetloba se ne lomi le v primeru, če svetloba prehaja iz zraka v vodo ali obratno pod kotom 90°, vsi drugi žarki pa se lomijo. Lom svetlobe je tem večji, pod čim manjšim kotom padejo svetlobni žarki na mejno površino. Ribe zato predmete v bližini vode vidijo v stožčasti obliki, predmeti pa so videti manjši in bolj oddaljeni.

Voh in okus

Naslednji čutili sta čutila za vonj in okus, ki zaznavata kemijske dražljaje. Vonj se v centralni živčni sistem prenaša iz nosne votline, okus iz ustne, pri nekaterih ribah pa so čutnice za okus po vsem telesu. Vonj ribam pomaga pri iskanju hrane, oblikovanju ribje jate, umikanje plenilcem in iskanju nasprotnega spola med drstjo v času selitev. Organ voha je paren, nosni odprtini pa sta spredaj na zgornjem delu glave. Pri večini vrst rib je nosni organ s prečnim naborom razdeljen na dva dela: skozi enega voda v nosno votlino vstopa, skozi drugega pa izstopa. Površina nosnih votlin je povečana s kožnimi nabori, ki so prekriti z vohalnim epitelom in vohalnimi celicami, ki jih oživčujejo živci (*neurus olfactorius*). Zgradba vohalnega epitelija in vohalnih celic omogoča, da ribe lahko zaznajo že nizke stopnje v vodi raztopljenih vonjalnih snovi, kar je zelo pomembno pri iskanju hrane na večje razdalje. Ribe najbolj vohajo v tekoči vodi med plavanjem. Po velikosti vohalnih jamic lahko sklepamo, kako razvit voh imajo ribe in na kakšen način si iščejo hrano. Ribe, ki za iskanje hrane uporabljajo vid, kot sta npr. ščuka in smuč, imajo vohalno sluznico gladko in slabše vohajo. Ribe, ki iščejo hrano ponoči, kot npr. jegulja, imajo več vohalnih celic, njihov voh pa označujemo kot hipersenzibilne. Lačna jegulja lahko zazna hrano nekaj deset metrov daleč. S poskusi so ugotovili, da jegulja zazna koncentracijo rožnega olja pri razredčitvi 2857×10^{-18} . Ker jegulja zna slediti vonju, sklepajo, da ima to čutilo pomembno

vlogo pri informiranju. Jegulja tudi razlikuje privlačne in neprivlačne vonjave. Odvračajo jo vonji terpentina, petroleja, nikotina, industrijskih olj, amonijaka in podobno, zato v bližini tovarn in rafinerij ni jegulj. Dnevne ribe, kot je npr. ščuka, za iskanje hrane uporabljajo vid in imajo voh slabše razvit. V to skupino sodita še krap (*Cyprinus carpio*) in linj (*Tinca tinca*). Z metodo pogojnih refleksov so ugotovili, da ribe po vonju razlikujejo druge vrste rib. Tiste, ki živijo v jati, poznajo vonj svoje vrste in jim to služi kot orientacijo, če se oddaljijo od jate. Vonj ima tudi veliko vlogo pri selitvah v času drsti. Zdi se, da ribe lahko zaznajo neznatne razlike vonja različnih vod in na tak način najdejo mesta za drst v vodah, kjer so se same izvalile. Ribe se naučijo vohati tudi vodne rastline. S poskusi so ugotovili, da je v naravi veliko snovi, ki jih zelo hitro zavohajo. Ena takih so aminokisliline, ki na ribe delujejo kot kemijski posrednik na daljavo. S poskusi na lososih in postrvih so ugotovili, da reagirajo že na zelo nizke koncentracije aminokislilin. Vonjave nekaterih kemijskih snovi si ribe lahko tudi dolgo zapomnijo in zato veljajo za dobre biološke kazalnike onesnaženja voda.

Kemijske dražljaje zaznava tudi čutilo za okus. Za razliko od voha, s katerim ribe zaznavajo snovi na daljavo, okus ribam služi za zaznavanje in razlikovanje kemijskih snovi, raztopljenih v vodi v njihovi neposredni bližini. Dražljaje okusa ribe dobivajo z okušalnimi čutnicami, ki so zbrane v okušalnih brbončicah na brkih in ustnicah, v ustih in žrelu, na površini telesa, pri nekaterih ribjih vrstah tudi na prsnih plavutih in po bokih, pri ameriškem somiču (*Ictalurus nebulosus*) pa po vsem telesu. Ščuka, ki hrano poišče z očmi, ima v ustih manj okušalnih celic. Okušalne popke oživčujejo živci *neurus facialis*, n. *glossopharyngealis* in n. *vagus*.

Ribe dobro prepoznajo štiri glavne okuse: slano, sladko, kislino in grenko. Najslabše okušajo grenke snovi. Posebno dobro razvit čut za okus ima pisanec (*Phoxinus phoxinus*), ki zazna sladkor v 500-krat nižji koncentraciji kot človek, sol pa v 180-krat nižji. Krap okuša zaužito hrano na nebu, neprimerno hrano pa zavrača skozi škržne odprtine in usta. Som ima okušalne prejemnike na ustnicah in brkih, v ustni votlini pa so slabo razviti.

Prof. dr. Vlasta Jenčić, dr. vet. med.

Literatura

- Bogut, I., Novoselić, D., Pavličević, J. (2006) Biologija riba. Poljoprivredni fakultet, Osijek.
- Fijan, N. (1963). Anatomija, histologija, fiziologija i embriologija riba, predavanja »Ribogojstvo i bolesti riba, III. stupanj«, Zagreb, interni izvod.

MUHARJENJE POD KARAVANKAMI

Jezero Završnica

Pri nas ni posebno veliko revirjev s stoječo vodo za bogato muharjenje postrvi. Ob vse pogostejšem ribolovu na potokih in rekah, zlasti zaradi povečanega obiska tujih muharjev, se marsikateri domači ribič umakne k manj znanim vodotokom, v ciprinidne odseke rek ali k jezerom. Nekaj jih je v visokogorju in ta so še posebno privlačna poleti. Telesu godi ohladitev, ribiškemu duhu pa odličen ribolov, ki ga ribič ob skrbni pripravi lahko doživi tam. Muharjenje v stoječih vodah na srečo ni prav nič dolgočasno. Prav nasprotno, nudi ogromno presenečenj, možnosti za spoznavanje novosti in izboljšanje muharske tehnike

Sredi letošnje vročine, ki je zaznamovala začetek avgusta, smo obiskali akumulacijsko jezero Završnica. Ta muharski revir je na okoli 630 m nadmorske višine in je pravo alpsko jezero; polni ga mrzla voda, ki večinoma priteče iz doline med Stolom in Begunjsčico. Zaobljeni dvatisočaki Karavank in gosti smrekovi gozdovi pustijo v ribičevem srcu skrivnost in imeniten vtis, oko, željno plena, pa se sprašuje, kaj se skriva v globoki zeleno-modri vodi ...

Položaj jezera Završnica, kjer smo lovili.

Podatki o revirju

Z akumulacijskim jezerom Završnica upravljajo v RD Jesenice. Vodno telo je nastalo z zaježitvijo istoimenskega potoka, ki se nekoliko nižje pri naselju Moste izliva v Savo Dolinko. Nekdaj je voda iz akumulacijskega jezera služila za poganjanje turbin prve javne vodne elektrarne v Sloveniji. Ker zdaj ne obratuje več, so vodo speljali v bližnjo HE Moste.

Jezero je podolgovate oblike in veliko približno tri hektare. Dno je razgibano, ponekod je nekaj potopljenih vej, globina pa je zelo različna. Na začetku, kjer v jezero priteče potok, je voda plitva in ob srednjem vodostaju meri kak meter in pol, morda dva. Hitro se poglobi, ob jezcu pa meri že krepkih deset metrov.

Dnevna dovolilnica stane 25 evrov. Na voljo je na nekaterih fizičnih prodajnih mestih in na spletu. Za točne podatke predlagamo, da obiščete spletno stran RD Jesenice (www.rdjesenice.si), kjer lahko preberete pravila za ribolov in aktualne novice.

V jezeru Završnica lahko lovimo le potočne postrvi in šarenke; slednjih je v revirju bistveno več in bodo najpogostejši plen ribičev. Od ribolovnih načinov sta dovoljena muharjenje in vijačenje z vodno kroglico (seveda z navezanim umetno muho).

Muharska idila s Stolom (2236 m) v ozadju

V Završnici so najpogostejše šarenke. Njihova telesa krasijo prelivajoči mavrični odtenki.

Na nekaterih mestih ob jezeru neovirani meti niso bili mogoči, zato se je ribič takole priplazil do obale, vrigel umetno muho, nato pa ...

Odlično sta se izkazala poenostavljena izvedba zajčjega ušesa z volframovo glavo bakrene barve in domišljajska neobtežena rožnata potezanka, zvezana na dolgohrbntniku.

Povprečen ulov iz Završnice. Čeprav so tamkajšnje postrvi plašne, smo šarenke lovili skoraj povsod ob jezeru.

Manjše šarenke so rade prijemale na različne posnetke ličink, ki so bili še uspešnejši, ko se je vodostaj v jezeru hitro zelo znižal.

Pri lovu »na slepo« je bilo izjemno pomembno, kakšen indikator prijema smo uporabili. Dobri so praktično vsi, a najbolj sta se izkazala obarvan laks (na fotografiji na desni) in posebna rumena pasta (na levi). Penasti in drugi večji indikatorji (na sredini) za ribolov v stoječih vodah niso najprimernejši.

Obvezna je uporaba trnkov brez zalusti ali s stisnjeno zalustjo. V jezeru prebivajo tudi lipani, njihov ribolov je prepovedan. Varstvene dobe in najmanjše lovne mere postrvi so podobne kot drugod v Sloveniji. Potočno postrv lahko lovimo od 1. aprila do konca

septembra. Najmanjša lovna mera zanjo je 40 cm. Šarenko lahko lovimo še mesec dlje, najmanjša lovna mera pa je 24 cm.

Dovoljeni dnevni uplen so tri ribe, od tega tri šarenke oziroma ena potočnica in dve šarenki. Ni odveč poudariti tudi pravilo, da

je na ribolovni dan dovoljeno upleniti zgolj eno ribo, večjo od 50 cm.

Ocenjevalni list

Revirje ocenjujemo tako, da vsako izmed sedmih kategorij ocenimo z oceno od 1 do 6. Kategorije so ustrezno ovrednotene, kar pomeni, da sta npr. čistoča vode ali ribja populacija pomembnejši kategoriji kot možnost parkiranja ali dostop do vode.

Vodotok: Akumulacijsko jezero Završnica
Revir: Celotno jezero, brez pritokov in odtokov
Upravljavec: RD Jesenice

Kategorije in vrednost (faktor)	Obrazložitev kategorije	Ocena od 1 do 6	Rezultat (zvezdice)
Kakovost vode 0,20	Čistost vode in okolice vodotoka. Splošna senzorična ocena.	5,0	1,0000
Pestrost ribolova 0,10	Ali je na revirju primeren ribolov za začetnike in izkušene ribiče. Pestrost vodotoka s stališča načina ribolova.	3,0	0,3000
Cena dovolilnice 0,10	Ocena razmerja med kakovostjo ribolova in ceno dnevne dovolilnice.	3,5	03500
Ribja populacija 0,30	Možnost ribolova več ribjih vrst v različnih letnih časih.	4,5	1,3500
Pristop do vode 0,075	Zaraščenost vodotoka, udobnost pri ribolovu (metanje).	6,0	0,4500
Dostop do revirja 0,075	Prometna povezanost, možnost primerne parkiranja.	6,0	0,4500
Ocena upravljavca 0,15	Dostopnost do pomembnih informacij, odzivnost informacij, odzivnost in prijaznost upravljavca.	6,0	0,9000
		34 točk	4,8 zvezdice

Ribolov

Dostop do revirja je povsem preprost. Z regionalne ceste Ljubljana–Jesenice pri naselju Moste zavijemo proti Završnici. Odcep je označen s primerno tablo. Ob jezeru je urejeno parkirišče. Parkiramo lahko skoraj tik ob vodi, kjer se v miru pripravimo na ribolov. Za razliko od drugih podobnih jezer v Sloveniji je kopanje v Završnici prepovedano. Vodostaj izjemno niha, ker vodo po potrebi črpajo v nižje ležečo HE Moste. Takrat gladina občutno pade, srk pa bi bil lahko poguben za nepredvidnega plavalca ali ribiča. V tem se tudi skriva razlog, zakaj ne smemo loviti s čolna ali muharskega obroča (*angl.* Belly Boat). Varnost je na prvem mestu!

Nihanje vode se kaže tudi na razpoložanju rib. Med našim obiskom smo imeli srečo: prejšnje dni je deževje korito napolnilo ravno prav, voda pa se je vmes zbirila. Do šeste ure popoldne je bil vodostaj zelo primeren za ribolov, nato pa je začela voda vidno izginjati in ribe so postale vznemirjene. Do osmih večer se je vodostaj že znižal za približno meter.

Kakorkoli, ribe je kljub vsemu mogoče loviti zelo lepo. Muharjenje v stoječih vodah je nekoliko drugačno od tistega v tekočih. Priprave se bodo ribiču vedno obrestovale, zato se splača pred obiskom jezera ozreti na svojo opremo in jo po potrebi dopolniti.

Čeprav nismo veliki specialisti za muharjenje v stoječih vodah, so po naši oceni najprimernejše muharice, dolžine 9 ali 10 čevljev in akcije od #4 do #7 po klasifikaciji AFTM. Za enostavnejše ribolove bomo na palice namestili ustrezno velika kolesca

(lahko z navadno zavoro), nanje pa navili plavajoče vrvice. Za globlje predele so zelo uporabne tudi toneče vrvice ali vrvice s tonečo konico, vendar bo takšna oprema primerna le na predelih brez posebnih podvodnih ovir. Za jezerske pustolovščine bo primerna tudi daljša dvoročna muharica, s katero bomo z lahkoto metali dlje in dosegali bolj oddaljene ribe.

Na Završnici, kjer smemo loviti le z obale, smo izmenjaje uporabili dve muharici: prva je bila dolga devet čevljev in akcije #5, druga z isto akcijo pa je bila malo daljša in je merila deset čevljev. Izjemno globokih predelov se

težje so sicer premamile katero od postrvi v globini, toda ribe so takšnim muham samo sledile, ob približanju pa so se ustrašile in izginile nazaj v temo.

Največ rib smo ujeli z obteženimi posnetki ličink na razdalji od 5 do 15 m od obale. Najprej smo lovili tiste, ki smo jih videli blizu gladine in so aktivno iskale hrano. Pri tem početju so nam bila v pomoč sončna očala s polarizacijskimi stekli. Od muh smo izbrali enostavnejše izvedbe zajčjega ušesa z manj kosmičja, nelakirane ličinke *perdigon*, drobne posnetke ličink komarčkov ter sugestivno zvezane rjave in olivne pupe. Če je

vidna. Veliki indikatorji iz pene ali v obliki plovčkov za ribolov v stoječih vodah niso najboljši, saj ribe hitreje splašijo. Na globini od 1,5 do 2 m so bili prijemi izjemno nežni, pogosto komaj zaznavni, zato je ribičeva osredotočenost pri takšnem načinu ribolova ključna. Če ribe niso sodelovale, smo prijem izzvali z Leisenringovim dvigom. To je preprost način, ko potopljeno ličinko z enakomernim dvigom muharice dvignemo h gladini in postrv spodbudimo k prijemu.

Na opisane načine smo v jezeru Završnica v nekaj urah ujeli veliko šarenk in tudi manjšega lipana. Poleg pogostih prijemov rib

Prelepa naravna okolica: zeleno modro vodo globokega jezera obdajajo gozdovi in vrhovi zaobljenih Karavank.

Proti popoldnevu smo se pomaknili na območje, kjer v jezero priteče potok, in uspešno lovili tudi s suhimi muhami.

nismo niti lotili, zato smo se zadovoljili s plavajočo muharsko vrstico. Cilj je bil preloviti plitvejša območja ob obali. Ker ribe niso bile zelo požrešne in na muhe niso skakale tako ihtavo, kot se to dogaja v ribogojniških ribnikih (takih je v Sloveniji kar nekaj in ob njih si dajo duška zlasti najmlajši), smo veliko pozornosti namenili izdelavi predvrvice in izbiri umetnih muh.

Pri ribolovu smo se lotili petih metod: **ličinkarjenja točno določene ribe** (ribolov »na videno«), **ličinkarjenja z indikatorjem** (ribolov na slepo), **Leisenringovega dviga**, **potezanja in muharjenja s suho muho**. Slednje se je izkazalo praktično le ob sončnem zahodu, ko so šarenke in redkejši lipani pobirali z gladine. V zgornjih vodnih plasteh so bile ribe dejavne po celotnem jezeru, a najlažje smo jih ujeli pri vtoku sveže vode v jezero, kjer je bil tok malce močnejši, gladina pa rahlo nakodrana. Lovili smo z različnimi suhimi muhami, najbolje pa z nekoliko temnejšo izvedbo cimetaša, je bil zvezan na trnku #14. To je razumljivo, saj je žuželca združba ob stojećih vodah drugačna kot ob tekočih. Manj je enodnevnec, več je komarjev, mladoletnic in drugih žuželk. RIBE tudi niso vezane na eno mesto, temveč se stalno premikajo in stikajo za hrano. Od površinskih muh smo preizkusili tudi ikro (*angl.* Glo Bug), misleč, da ni bodo ribe pojedle brez premisleka. A ni bilo tako, do muhe so bile silno previdne. Pretkano so se ji približale na vsega nekaj centimetrov in se nato vzemirjeno oddaljile.

Potezanje je prineslo uspehe po celotnem jezeru, a le z manjšimi neobteženimi potezankami. Lepo smo lovili z rjavim grašvcem in rožnato domišljijko potezanko. Večje in

Od suhих muh smo še najbolje lovili s posnetkom cimetaša, a ribe so v presledkih prijemale na vse, kar je bilo rjavkaste barve in je s primerno obliko spominjalo na žuželko.

bila muha dovolj majhna, denimo na trnku #16, so ribe lepo prijemale. Še več smo jih ujeli, ko smo razmastili trnico (večinoma smo lovili z 0,12 mm debelo) in je muha potonila hitreje. V ta namen uporabljamo okolju prijazno mešanico posebne gline, glicerola in detergenta, kar je mogoče kupiti v bolj založenih ribičkih trgovinah. Gre za to, da se laks hitro potopi v vodni stolpec in naj bi bil tako za ribo manj opazen. Razmaščevanje toplo priporočajo, če ribič lovi s suhimi muhami ali lažjimi posnetki ličink v počasni tekočih ali stojećih vodah. Tam imajo ribe čas, da si natančno ogledajo vse okoli umetne muhe.

Ko rib ni bilo videti, smo jih lovili »na slepo«. Iste umetne muhe kot za ribolov »na videno« smo vrgli na izbrano mesto in skrbno spremljali indikator prijema. Po naši oceni so najboljši manjši indikatorji, denimo tisti v obliki plastelina, ali predvrvice, ki je že sama obarvana kričeče in je ribiču dobro

na ribiča naredi vtis še izjemno lepa narava, zato se revir vsekakor splača obiskati. Letos lahko tam lovite le še do konca oktobra!

Vtisi

Akumulacijsko jezero Završnica je s svojo alpsko kuliso izjemno lep revir, zaradi številnih rib pa tudi dober postrvi revir, ki bo zanimiv predvsem za ljubitelje muharjenja v stojećih vodah. Za uspešen ribolov v tamkajšnjem jezeru priporočamo uporabo opreme in drobnarij, ki smo jih omenili v sestavku, in ki nam bodo olajšale ribolov v stojećih globoki vodi. Prilagodimo tudi izbor umetnih muh. Najpogosteje bomo lovili s posnetki ličink in potezankami, redkeje bodo prišle v poštev tudi suhe muhe. Še vedno je dobro, da med ribolovom eksperimentiramo in naredimo nekaj čisto po svoje. Lahko se zgodi, da bomo našli zmagovalno kombinacijo, ki bo (morda vsaj tisti dan) botrovala številnim ulovom lepih rib.

Pri ocenjevanju smo odlično oceno pripisali pristopu do vode, dostopu do revirja in oceni upravljavca. Revir se je zelo dobro izkazal tudi pri oceni kakovosti vode in ribje populacije. Na koncu smo mu pripisali 34 točk (od 42 mogočih) in zelo dobro končno oceno 4,8 zvezdice (od 6 mogočih).

Jesen je blizu, prekrasni pejzaži s toplimi odtenki obarvanih dreves bodo ustvarili še posebno slovesno vzdušje. Postrvi, ki se bodo pripravljale na dolgo zimo, v tem letnem času tudi dobro prijemljejo. Menimo, da bi v ribolovu na Završnici bržkone uživali tudi vi, zato vam obisk prijazen priporočamo. Če ne drugega, je muharjenje v stojećih vodi izziv, ki lahko prinese prav posebno zadovoljstvo.

Jure Ušeničnik

Z gladine

Preden je našo deželo zajel vročinski val, sem nekaj dni preživel v skladu s svojimi lastnimi priporočili v prejšnjem Ribiču. Lovil sem krape, nekajkrat s pomočjo malega ploščatega krmilnika, največkrat pa na gladini s pomočjo plavajoče vabe in plovca. Ribolov na morju v juliju in avgustu tako ali tako redno izpuščam že nekaj let, predvsem zaradi velike turistične gneče. Poletje pa je kot nalašč za lov krapov na vodni gladini.

Moje začetno navdušenje ob junijskem ribolovu ni popustilo, zato sem si kupil nekaj dodatnega pribora; predvsem so bili moje pozornosti deležni namenski plovci za lov krapov na vodni gladini. Obisk na Štajerskem sem izkoristil, da sem mimogrede pobrskal po nekaj ribiških trgovinah v Mariboru in Sv. Trojici. Ponudba je bila presenetljivo dobra, seveda ob upoštevanju dejstva, da pri nas ribolov s površinskim plovcem, če odmislim vodno kroglico, ni posebno pogost. Na gladini sicer krape lovijo že dolgo, a bolj kot ne zgolj na plavajočo skorjo kruha brez uporabe plovca. Upoštevati je treba tudi tistih nekaj posameznikov, ki jih love z muharico in občasno uporabijo vabo, ki plava na gladini. Kakorkoli že, gre za izjemno privlačen način ribolova, ki ga nikakor ne smemo zanemarjati. Tisti, ki mislijo, da na gladini prijemljejo le majhni krapji, se krepko motijo, saj so tako ujeli že številne kapitalce.

Nakupil sem torej nekaj plovcev različnih oblik, na voljo pa sta v glavnem dva tipa. Prvi podobno kot običajni plovci v vodi stojijo navpično in sem jih za potrebe tega prispevka poimenoval stoječi, drugi, ki na vodni gladini ležijo vodoravno, pa ležeči. Zadnji so povsem podobni t.i. bombardam, ki jih že dolgo uporabljajo za lov postrvi. Izdelujejo jih kot plavajoče in bolj ali manj hitro toneče. Plavajoči so odlični tudi za lov krapa, še najboljše pri njih pa je, da so po navadi precej cenejši, kot so povsem ali v večji meri enaki, namenjeni lovu krapov. Razlika v ceni je lahko precejšnja, zato velja razmisliti, kako in kaj. Sam nisem privrženec, da bi nekaj kupil samo zato, ker je »posebej« za krape, če lahko dobim enak izdelek precej ceneje. Teže teh plovcev so različne, navzgor se gibljejo nekako do 40 g, medtem ko nekateri ponudniki kraparskega pribora izdelujejo tudi do 120-gramske, s katerimi je ob uporabi močnejših kraparskih palic mogoče loviti na zares velikih razdaljah. To je seveda skrajnost, ki pri meni skorajda

Pri ribolovu krapov na gladini držimo palico večino časa v roki. Zato je njena teža pomembna in lažja kot je, tem bolje. Trenutno uporabljam palico Nash transformer carp, ki se je tudi pri takem načinu ribolova izkazala za odlično.

ne pride v poštev, saj še najraje lovim precej blizu brega, na katerem stojim. Je pa tudi lažje plovce (15 do 30 g) mogoče vreči presenetljivo daleč, če se pokaže potreba po tem. Ker plavajo na gladini, so bolj izpostavljeni vplivu vetra, ki jih kar hitro lahko odnese zunaj območja lova ali pa prav nanj. V situacijah, ko želimo loviti pod – recimo – vejami obrežnega grmovja ali drevja in tja ne moremo učinkovito ponuditi vabe, ne da bi pri tem tvegali zapenjanje na veje in trganje naveze, posledično pa sprožili preplah med ribami, lahko izkoristimo veter, če piha v zeleno smer, da tja odnese vabo.

Drugi, stoječi tip plovca ima z vтром nekaj manj težav, saj je v delovnem položaju skoraj v celoti pod vodno gladino. Ven gleda le tanek zgornji del, zato veter nanj manj vpliva. V glavnem so si med seboj podobni, večina pa ima obliko narobe obrnjenega plovca v obliki korenčka, kakršnega uporabljamo npr. pri lovu s palicami bolonez na tekoči vodi. Na spodnjem, debelejšem delu imajo dodano obtežitev, tako da iz vode gleda le signalno obarvan zgornji

del, na katerem je vrtljivka, skozi katero napeljemo laks. Zaradi pokončne lege v vodi imajo dober samozapenjalni učinek. To pomeni, da ribi, ki prime vabo na lasku, nudi toliko upora, da se trnek zapiči v ustnico ribe in se leta pravzaprav ujame sama. Pri ležečih plovcih je upora nekaj manj, vendar ga po potrebi lahko povečamo sami z dodatkom majhnega gumijastega ali plastičnega diska na lasku pred plovcem. Sam pri ribolovu z navadno plavajočo bombaro brez tega dodatka za povečanje upora nisem imel nobene težave in prav vsak prijem se je končal z zapeto ribo.

V nasprotju z junijskim ribolovom, ko sem zaradi »nuje« pograbil tisto opremo, ki sem jo imel na voljo, sem se tokrat bolje pripravil. Že večkrat omenjena vsestranska palica Nash Peg One transformer je tudi tokrat prišla na svoj račun. Nadvse primer-na je tudi za tovrsten ribolov, morda ji manjka le nekaj centimetrov, a to je mogoče preživeti. Je lahka, kar je glede na to, da jo pri lovu s plovcem na gladini večinoma držimo v rokah, ▶

Za postavitev pravega briketa na trnek lahko uporabimo silikonski obroček, ki ga navežemo na hrbtišče trnka s pomočjo orodja in materiala za vezanje umetnih muh. Za pričvrstitev obročka uporabimo nekoliko debelejšo nit, ki jo na obeh koncih učvrstimo z nekaj navojji vezne niti. Zaključni vozal zalakiramo, a ne predebelo, da preveč ne povečamo teže naveze, ker bi to lahko škodovalo njeno plavnost.

še kako pomembno. Testna krivulja 2,25 lb je nekak standard za palice, ki so namensko izdelane za tak način ribolova. Večja upogljivost dovoljuje ribiču uporabo manjših trnkov brez strahu, da bi zaradi premočne palice izgubili ribo. Po drugi strani pa je še vedno dovolj močna za spopad z večjimi ribami, ki pri tem načinu ribolova niso nobena redkost. Namenske palice so dolge večinoma 3,6 m s testno krivuljo od 1,75 do 2,5 lb in imajo različne trgovske nazive, npr. Greys surface stalking, Wychwood extricator floater, JRC cocoon float rod, Nash scope, ESP floater rod in podobno. Uporaba teh ni nikakršna zapoved, saj bo nalogo zadovoljivo opravila prav vsaka palica s težo meta nekje od 30 do 80 g. Namenske palice so optimalne ter po mnenju ribičev najbolj priročne in praktične za tak tip ribolova. Žal v naše trgovine še niso zašle, zato si bomo zainteresirani morali pomagati z medmrežjem ali s posebnim naročilom pri svojem trgovcu z ribiško opremo.

Omenjena palica Nash transformer je uporabna tudi zato, ker jo lahko skrajšamo za pol metra in z njo lovimo na mestih, kjer bi z daljšo palico najbrž zašli v težave. Ne glede na to načrtujem nakup namenske palice; po eni strani zato, ker sem se za tak ribolov zares navdušil, po drugi strani pa sem se po malem naveličal nenehno preurejati palice za različne načine ribolova.

Druga oprema

Med opremo, ki je pri tej vrsti ribolova ne puščajmo doma, spadajo **polaroidna očala**. Skoznje prej opazimo krape pod gladino, sicer pa se, če so v bližini, slej ko prej prikažejo na krmljenem območju in moleč gobčke iz vode pobirajo slastne brikete z gladine. Če jih pustimo pri miru in ne začnemo takoj loviti, se bodo popolnoma posvetili hranjenju, na previdnost pa povsem pozabili. Takrat jih je mogoče prav po otročje lahko ujeti. V svoji kratki karieri v lovu krapov na gladini sem opazil, da se učijo precej hitro. Ko sem jih

Ta krap je bil prvi, ki je prijel na nastavljeno plavajočo vabo. Nudil je krepak odpor in le s težavo sem mu preprečil beg med veje obreznega grma.

Lovil sem tako, da sem polno PVA-vrečko zapel na trnek z vabo in vse skupaj vrgel na lovno območje. Vrečka se hitro raztopi, sproščeni briketi pa se razširijo po gladini.

nekaj ujel, so takoj postali previdnejši. Res pa je, da sem jih lovil bolj ali manj na istem delu ribnika. Prvi ribolov mi je prinesel tri krape, dva pa sta mi ušla, še preden sem ju uspel spraviti v podmetalko. Vse to v dobri uri. Potem sem z vsakim naslednjim ribolovom ujel kakšnega manj. Najprej je eden pobral vabo na trnku, preostali pa so se, opozorjeni z otepanjem zapetega, umaknili nekam na varno in verjetno jih nekaj ur ni bilo nazaj. Če želimo loviti dlje in ne zgolj uro ali dve, je priporočljivo imeti na ribniku več dobrih mest za površinski ribolov in potem krožimo med njimi.

Podmetalka

Dogajanje na gladini žal ne ostane skrito vedno lačnim vodnim pticam. Še najbolj so pozorne race in tukalice, pa tudi labodi, ki jih ljudje bolj ali manj redno krmijo. Razvajene ptice so zato pozorne na vsak zvok, ki ga oddaja padec krme v vodo, ribjo dejavnost na gladini pa znajo zelo dobro povezati s hrano. Čeprav krmljenje prostoživečih ptic ni priporočljivo oz. celo ni dovoljeno, ljudje tega ne

upoštevajo in svoje ljubljence, posebno labode z mladiči, veselo krmijo. Da se kljub temu krmljenemu območju ne bi preveč približale in morda zagrabile še vabo na trnku, je po mojih izkušnjah od vsega najbolj učinkovita visoko dvignjena podmetalka. Seveda pa jo potrebujemo predvsem za zajemanje ujetih rib.

Laks in predvrvice prilagodim razmeram na vodi. Vsekakor naj laks ne bo – ne glede na okoliščine – pretanek, saj lahko vabo pobere tudi velik krap. Uporaba pretankega laksa bi pomenila nepotrebno tveganje za izgubo kapitalne ribe. Sam uporabljam glavni laks, debeline 0,30 mm, s predvrvice iz fluorokarbona, 0,28 mm, če je potreba, pa nekaj tanjšo, recimo 0,25 mm; če je voda zelo bistra in v njej ni posebnih ovir, pa 0,23 mm, manj pa ne. Za boljšo plavnost sem laks v dolžini kakih 30 m in kakih 70 cm dolgo predvrvice namastil tako, da sem ju povlekel skozi mastno krpico, za kar se sicer odločam pri muharjenju za boljšo plavnost suhih muh, vrvice in predvrvice. Drži kar dolgo, ko pa se začne laks znova potapljati, postopek ponovim. Zato

Izdelava umetnih muh – pri naročilu več kot 10 kosov 30% popust.

Prodaja pripomočkov za muharjenje.

Servisiranje ribiške opreme, krpanje ribiških škornjev in menjava podplavov (enoletno jamstvo).

GSM: 040/225-516, e-naslov: ribistvo.mozina@gmail.com

Prvi dan sem uspel ujeti še ta dva krapa, medtem ko sta mi dva ušla. Vsi so glede na svojo velikost pokazali izjemno borbenost.

Plavajoči briketi so povsem dobri taki, kot so. Če pa jim želimo dodati nekaj dodatne privlačnosti, jih prelijemo s kakšnim prelivom. Odlično je navadno rastlinsko olje, ki mu lahko dodamo katero od znanih arom. Odličen preliv so aminokisliline, CSL in podobne. Na koncu brikete lahko posujemo še s praškasto krmo.

Nekaj prelivov, ki jih lahko uporabimo za dodatek briketom: rastlinsko olje, ribje olje, CSL, aminokisliline, fermentirani rakci in podobno.

Del moje zbirke plovcev za ribolov krapov na gladini. Levo na fotografiji sta dve bombardi, sledijo: dve obliki stoječih plovcev, pod njimi sta dve prirejeni vodni kroglici, desno zgoraj dva moja izdelka, povsem zgoraj pa plovec, ki mu je na vrhu mogoče menjati penasti vložek, zaradi česar je bolj viden.

sem palico komaj še ujel za spodnji del ročaja, čeprav sem sedel ob njej. Če ne bi bil povsem blizu, bi se tisti ribolov končal precej klavrno. Krap pa je bil lažji od kilograma. Previdnosti torej nikoli ni dovolj.

Vabe

Načeloma je ribam zanimivo vse, kar plava na gladini, bodisi da je to prava hrana ali pa zgolj spominja nanjo. Tokrat sem za krmljenje in ribolov kupil nekaj kilogramov plavajočih briketov, velikosti 6 mm. Raje bi sicer imel nekaj večje, recimo 8, 10 ali 12 mm, ker jih je lažje postaviti na trnek, ki je v tem primeru lahko tudi nekoliko večji, a sem žal dobil le omenjene. Za vabo na trnku sem uporabil obrezane plavajoče boljije »new grange« in »pacific tuna«, ki so po barvi precej podobni krmnim briketom. Tako mi tudi ni bilo treba po vsaki ujeti ribi na trnek postavljati nove vabe.

imejmo s seboj kakšno mast ali pršilo za izboljšanje plovnosti laksa.

Za tak način ribolova je primerno pravzaprav vsako **ribiško kolesce**, če pa imamo možnost izbire, naj bo iz znanih razlogov čim lažje. Velikosti od 3000 do 4000 so pravnjše za navitje 150 do 200 m 0,30 mm debelega laksa na tuljavo, več pa ni potrebno. Jaz sem zaradi pomanjkanja drugega uporabil kar aero baitrunner 5000, ki se je kljub nekaj višji teži odlično izkazalo. Ne bom povedal nič novega, če omenim prosti tek, ki ga lahko vključimo vsakič, ko želimo palico odložiti iz rok brez bojazni, da bo »odletela« v vodo. Prav

neverjetno je, kolikokrat se dogaja, da ribiči puščajo palico nezavarovano in se oddaljijo, potem pa nemalokrat debelo gledajo, ko nenadoma dobi pospešek. Ni skrivnost, da ribe najraje prijemajo takrat, ko nas ni v bližini ali gledamo stran. To ni povsem dokazano, a velikokrat se primeri prav to. Odkar sem se pred mnogimi leti sam pričal, kako malo je potrebno, da palica poleti v vodo, je niti slučajno ne pustim brez vklopljenega prostega teka, sproščene zavore ali odprte preklopnice, tudi če se oddaljim le za pol metra. Takrat

Krmne brikete lahko uporabimo take, kot so, lahko pa jih pred uporabo dodatno obdelamo in oplemenitimo z različnimi privlačnimi prelivmi. Posebno

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

2017	○	☾	●	☽																											
SEPTEMBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
SALMONIDI	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	
2017	○	☾	●	☽																											
OKTOBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
SALMONIDI	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER ULOV ○ SREDNJI ULOV ○ SLAB ULOV CIPRINIDI ▲ DOBER ULOV ▲ SREDNJI ULOV △ SLAB ULOV

Za vabo sem uporabljal obrezan plavajoč bojli. Njegova prednost je predvsem v tem, da ni treba za vsako ujeto ribo postavljati nove vabe.

Drobni pribor in vabe. Poleg nekaj celih in obrezanih plavajočih bojlijev imam s seboj še škatlico z gumijastimi primerki.

primerna so razna olja, bodisi rastlinskega ali ribjega izvora. Na vodni gladini puščajo nepogrešljivo sled, krapci pa jih naravnost obožujejo. Olju lahko dodamo še kakšno aromo po izbiri. Zelo dobro se izkažejo tekoče aminokisliline, ki jih krapci takoj in brez previdnosti povežejo s hrano, pa tekočine, kot so CSL ali podobne. Brikete lahko, potem ko že nekoliko vpijejo preliv, posujemo s primerno količino praškaste krme ali katerega drugega praškastega dodatka. Drobčinice se bodo v vodi ločevale od briketov in še dodatno privabliale ribe. To ni nobena nujnost, saj so že brez tega dodatka ribam dovolj privlačni, morda je potrebno le nekaj več časa, da jih povežejo s hrano.

V septembru in oktobru bo še vedno veliko priložnosti za ribolov krapov na gladini. V lepih sončnih dneh bodo ribe pohajale blizu gladine in se ne bodo odpovedale ponujeni hrani. Tudi pri običajnem ribolovu krapov na dnu imejmo v prtljažniku kakšen kilogram plavajočih briketov za vsak primer, če se nam bi ponudila priložnost. In če že nimamo popolne opreme za lov na gladini, imejmo vsaj kakšen namenski plovec ali dva. Prijem krapa na gladini in potem njegov eksplozivni pobeg v globino je vsekakor nekaj enkratnega in lepo ribiško doživetje.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

LOV RIB S PLOVCEM

Najbolje je šlo Sevnčanu Vikiju Košarju

Na dvodnevnem finalnem tekmovanju desetega Svetovnega prvenstva (SP) v lovu rib s plovcem (LRP) za starejše kategornike - veterane (nad 55 let starosti), ki je potekalo 9. in 10. junija v vojvodinskem kraju Kanjiža, je nastopilo šestnajst držav. Med njimi je Slovenija osvojila deseto mesto, Viki Košar (RD Sevnica) pa je bil naš najuspešnejši reprezentant.

Naša reprezentanca, ki jo je vodil Bojan Javornik, se je že nekaj dni pred finalnima dnevoma SP nastanila v Hotelu Royal v Senti, kjer so bili nastanjeni tudi madžarski reprezentanti in se marljivo pripravljali na tekmovanje.

Tekmovalci so trenirali na kar 7 km dolgem in v »špagu« poravnanim rečnem kanalu, Donava – Tisa – Donava na obronku kraja Kanjiža z željo, da bi kar najbolj spoznali možnosti ribolova in ribji živelj v njem. Na nekaterih predelih je rečni kanal zaraščen z visokim rogozom, ki med drugim ribam nudi zatočišče pred ribjimi tatovi, saj po besedah domačinov krivolovci v nočnem času kar z mrežami in čolni opravljajo svoje nečedno delo.

Že na predhodnih reprezentančnih srečanjih (sestankih) pred samim odhodom na SP je bila jasna okvirna finančna soudeležba reprezentantov, zato je bila logična odločitev vodstva odprave, da tekmovalci sami odločajo, katero ribjo krmo in vabo bodo uporabljali, a so se kljub temu usklajevali, da bi našli optimalno rešitev za čim uspešnejši slovenski nastop.

V pripravljalnem delu tekmovanja so se na prvem skupnem sestanku zbrali predstavniki reprezentanc z organizatorji SP in skupno izžrebali lovna mesta (bokse), namenjena vsakodnevnim treningom reprezentanc. V boksu je bilo prostora za pet tekmovalcev. Reprezentance so tako vsak dan v pripravljajalnih dneh po določenem žrebu lokacijsko menjavale bokse in tako spoznavale rečni kanal z vsemi njegovimi neznankami ter ribami, ki živijo v njem. Številčno so prevladovala babuške od 100 do 250 g, male zelenike, prijel je manjši krap, tudi ploščič itn. Največje preglavice so tekmovalcem povzročali majhni bodoči somiči, ki so doobra napikali prste ribičev pri odpenjanju.

Na vsakodnevnih treningih je trener Gusti Prelog svojim pomočnikom in ekonomom reprezentance, Stanetom Žitnikom, pomagal pri pripravi in razdeljevanju ribje krme, skrbel pa je tudi za hrano ekipe in redno beležil dosežene rezultate tekmovalcev. Slednji so se na treningih zelo trudili za dosego čim boljšega ulova in uvrstitve v trenerjevi beležnici. Čeravno je sonce neusmiljeno žgalo, je bilo užitek spremljati tekmovalce, še poseb-

Barve slovenije so zastopali (z leve, zadaj): Petar Dimitrovski, vodja Bojan Javornik, Egidij Knez, Branko Verdenik ter spredaj Stanko Žitnik, trener Gusti Prelog, Viki Košar in Marjan Vrečar.

Dobro sodelovanje – ključ do uspeha

Dolgoletni športni ribič Viki Košar iz RD Sevnica se je na lanskem državnem prvenstvu v lovu rib s plovcem (DP LRP) z osvojenim tretjim mestom v posamični konkurenci uvrstil v reprezentanco Slovenije in si priboril pravico nastopa na članskem svetovnem prvenstvu (SP) kategornikov nad 55 let in je tako tudi prvi sevniški ribič, ki mu je kot posamezniku to uspelo.

Viki je izjemen tekmovalac; po dosedanjih rezultatih med slovenskimi tekmovalci v LRP na lestvici uspešnosti zaseda visoko mesto in je lahko v ponos domači RD Sevnica. Nastopil je tudi že na SP za ekipo večkratnih državnih prvakov VDE Kostanjevica na Krki in se z njo veselil osvojitve prvega mesta v A-ligi.

V ponos Občini Sevnica je prav gotovo tudi RD Sevnica, ki jo že vrsto let s svojimi sodelavci uspešno vodi predsednik Sandi Kosmač. V času njegovega vodenja RD se je število njenih članov podvojilo, kar potrjuje prej zapisane besede. Sevniški ribiči so z uspešno izvedbo mednarodnih ribiških tekmovalj veliko prispevali k prepoznavnosti lepe in turistično zanimive doline reke Save. Pa tudi Sandi Kosmač se je vedno znal dogovoriti s prvim Sevničanom, županom Srečkom Ocvirkom, za skupno sodelovanje, kadar je bilo to potrebno za brezhibno izvedbo zahtevnih projektov.

Srečka Ocvirka smo srečali na prireditvi ob zaključku lanskega DP LRP, ki je potekala ob ribiškem domu RD Radeče v Hotemežu, kjer nas je med drugimi gosti prijazno nagovoril ter poudaril, kako pomembna sta dobro sodelovanje z domačimi ribiči in njihova društvena dejavnost v utripu mesta. »V naši občini aktivno deluje 60 društev, med katerimi vidno mesto zavzemajo prav sevniški ribiči. Reka Sava, s katere vodnim življenjem upravljajo, je neprecenljiva vrednota, ki jo v njenem spodnjem delu v zadnjih desetletjih najbolj zaznamovala gradnja verige hidroelektraren. Gradnja je precej posegla v naravno okolje ter reki in krajem ob njej dala ne le novo podobo, temveč je v Posavje prinesla novo

Ob uvrstitvi v slovensko reprezentanco v LRP je Vikiju (levo) iskreno čestital predsednik RD Sevnica Sandi Kosmač in mu zaželel veliko športnih uspehov v reprezentančnem dresu.

no tehniko lova in krmljenja rib večkratnega slovenskega reprezentanta Brežičana Petra Dimitrovskega in ne čudi, da je gladko premagal svoje reprezentančne sotovariše. Za Petrom ni veliko zaostajal Viki Košar, ki je po končnih zbranih trenerjevih rezultatih zasedel drugo mesto na treningu. Z tretje in četrto mesto, ki je še zagotavljalo nastop v reprezentanci, so se izmenično iz dneva v dan menjavali Branko Verdenik in Marjan Vrečar (RD Ptuj) ter uradni rezervni tekmovalac Egidij Knez (RD Radeče), kateremu pa je kasneje Marjan prostovoljno odstopil mesto v ekipi za prvi finalni dan nastopa.

Glede na rezultate treninga smo prisotni potihoma napovedali Petru mesto med prvo peterico, Vikiju med prvo deseterico, za Egidija, Branka in Marjana pa smo menili, da bi znali presenetiti z uspešnimi nastopi. Žal se ni izšlo po naših željah, saj je žreb namenil Petru eno najslabših štartnih mest prvega dne tekmovanja in je v sektorju zasedel 12. mesto, Egidij 14., Brenko 15., le Vikiju se je uspelo uvrstiti na 8. mesto. S takimi rezultati je Sloveniji v ekipnem delu na naše razočaranje pripadlo komaj 14. mesto med 16 nastopajočimi državami.

Naša ekipa je nestrpno čakala svoj drugi nastop naslednjega dne

Viki Košar z majhno, a za uspešen nastop pomembno babuško.

v želji, da bi popravila končno ekipno in tudi posamično uvrstitev naših tekmovalcev. Tokrat so bili uspešnejši. Žreb je Marjanu Vrečarju za njegov (prvi nastop v drugem finalnem dnevu) nastop namenil krajno – prednostno štartno mesto, kar je naš tekmovalac z osvojenim tretjim mestom uspešno izkoristil in bil naš najuspešnejši tekmovalac dneva. Egidij se je z doseženim četrtem mestom uspešno oddolžil za svoj slab nastop prvega finalnega dne, Viki Košar je na neobetajočem štartnem mestu ponovno solidno lovil in zasedel osmo mesto. Petra Dimitrovskega je dobesedno podrlo dogajanje v prvem neuspešnem nastopu, saj je tokrat premagal le tri tekmovalce.

Slovenija je tako iz 14. mesta napredovala na končno 10. in v dveh finalnih dnevih tekmovanja prejela skupno 77 negativnih točk (NT), kar je razmeroma soliden izkupiček naše ekipe.

Zmago in s tem naslov svetovnih prvakov je osvojila Francija (22 NT), druga je bila Madžarska (42 NT), tretja Nizozemska (44 NT), četrta Češka (46 NT), peta Italija (49 NT) itn.

V posamični razvrstitvi tekmovalcev je naslov svetovnega prvaka v lovu rib s plovcem osvojil Francoz François Bourgault s prejetimi NT in s težo 8.153 g ujetih rib, drugo mesto ravno tako Francoz Cristian Miconnet (2 NT in teža 7.161 g), tretje Nizozemec Cor Kraal (2 NT in teža 7.119 g) ujetih rib itn.

Naš tokrat najuspešnejši reprezentant dvodnevne finalnega tekmovanja je bil član RD Sevnica Viki Košar, ki se je med več kot osemdesetimi nastopajočimi tekmovalci uvrstil na 24. mesto (16 NT in teža 3.918 g), Egidij Knez je zasedel 33. (18 NT in teža 2.695 g), Petar Dimitrovski pa 49. (25 NT in teža 2.611 g). Branko in Marjan sta nastopila vsak le po enkrat, zato sta njuni končni uvrstitvi skromnejši.

Naš najboljši reprezentant Viki nam je zaupal: »Potihoma sem si želel med prvih deset na svetu, vendar sem z doseženim zadovoljen, saj mi žreb ni bil naklonjen. Hvala vsem, ki ste mi pomagali, da sem lahko nastopil na svetovnem prvenstvu.«

Besedilo in fotografije: Jože Šmejc

Viki Košar in Srečko Ocvirk, župan Občine Sevnica, sta v pogovoru največ pozornosti namenila reki Savi, njenim ribam in tekmovalni dejavnosti.

gospodarsko in razvojno priložnost. S sočasno izgradnjo čistilnih naprav je voda danes bistveno bolj kakovostna in čistejša, okolje pa celovito urejeno in privlačno. Veriga hidroelektrarn zagotavlja protipoplavno varnost, hkrati pa so odprle možnosti večnamenske rabe reke in površin ob njej, od energetske in gospodarske vloge in kmetijske rabe z zgrajenimi namakalnimi sistemi do turistično rekreacijske rabe. Z upoštevanjem te razvojne usmeritve in v zadnjih letih izvedenimi ureditvami občani s pridom uporabljajo večnamenske steze za sprehajanje, tek in kolesarjenje, v parku ob reki je urejen fitnes na prostem, na zelo visokem nivoju so urejene ribiške tekmovalne steze ob Savi. Ribolov je za naše okolje pomembna športno rekreativna panoga, je pa tudi pomembna gospodarsko turistična dejavnost. Preplet vsega naštetega nam daje obvezo, da vseskozi aktivno sodelujemo z vsemi deležniki prostora.

Ob tej priložnosti se Srečku Ocvirku zahvaljujemo za materialno podporo Občine Sevnica Vikiju Košarju, ki mu je bistveno olajšala s precejšnjimi stroški povezano udeležbo na SP. »Kot nam je bila v ponos organizacija prvenstev pri nas, nam je v ponos tudi sodelovanje sevniških in slovenskih ribičev na tekmovanjih na svetovnem prizorišču,« je bil jasen sevniški župan ter Vikiju in njegovim reprezentančnim kolegom zaželel kar najboljši uspeh na SP LRP.

Za vse, ki se močno zavedamo pomena varovanja reke, je ribištvo na visokem mestu. Ponosni smo, da smo skupaj z Občino Radeče nudili podporo RD Sevnica in Radeče pri organizaciji velikih svetovnih ribiških prvenstev. To sta bili enkratni priložnosti svetu pokazati lepote naše dežele. Reka Sava z okolico je na tekmovalce naredila močan vtis. Po besedah vodstva svetovne ribiške zveze so naše ribiške trase ob Savi ene najlepših v Evropi in na svetu, kar je za lokno skupnost izjemna pohvala in spodbuda.«

V zadnjem času je Sevnica deležna precejšnje medijske pozornosti zaradi prve dame ZDA, Sevničanke Melanie Trump. Sevničani se lahko pohvalijo tudi z roketnim reprezentantom Blažem Jancem in nenazadnje z Vikijem Košarjem, ki se je prav takrat pripravljal, da bo oblekel dres državne reprezentance na SP LRP v srbski Kanjiži. Sevniški župan je zato Vikiju iskreno čestital in se z nami zadržal v prijetnem pogovoru, v katerem je beseda tekla o ribištvu, reki Savi, v kateri še vedno plavajo velike ribe in podobno.

*Besedilo in fotografije:
Jože Šmejc*

KASTING

Tim Vertačnik, mladinski svetovni prvak v kastingu

Mladinsko svetovno prvenstvo v kastingu je potekalo od 20. do 23. julija v Bratislavi na Slovaškem. Slovensko reprezentanco so zastopali Tim Vertačnik (RD Paka - Šoštanj) in Andraž Flajs (RD Tolmin) ter mladinka Tjaša Flajs (RD Tolmin). V konkurenci mladincev je sodelovalo osemindvajset mladincev in dvanajst mladink iz šestih držav.

Slovenska mladinska reprezentanca je imela skupne priprave v Tolminu pod budnim očesom trenerja Dušana Stevanoviča. Poleg Dušana smo na trening povabili tudi Wlodimirja Targosza, našega prijatelja s Poljske, ki je tudi trener za mete v daljavo. Priprave so potekale v Športnem parku Brajda v Tolminu.

Odhod na Mladinsko svetovno prvenstvo je potekal v želji po najboljših uvrstitvah, ki so jih obetali zelo dobri rezultati na tekmah državnega prvenstva. Prvi dan tekmovanja v Bratislavi so bile na sporedu discipline cilji. V prvi disciplini *muha cilj*, ki je bila na sporedu, je Tim dosegel 9. mesto, Andraž 24. in Tjaša 10.

V naslednji disciplini *obtežnik cilj* se je Tim uvrstil v finale s tretjim najboljšim rezultatom tekmovanja. V finalu med prvimi osmimi tekmovalci je bilo malo treme, tako da je Tim dosegel

Nepopisno veselje naše reprezentance ob osvojitvi naslova svetovnega prvaka. Sestavljali so jo (z leve): trener Dušan Stevanovič, Tjaša Flajs, Tim Vertačnik, Andraž Flajs in vodja Tomo Sotenšek.

Timov obtežilnik je poletel 71,52 m – skoraj pet metrov dlje od drugouvrščenega Poljaka Patryka Sapigorskega.

končno 8. mesto. Andraž je v tej disciplini dosegel 18. mesto, Tjaša pa 12.

V zadnji disciplini prvega tekmovalnega dne, *obtežilnik natančno*, je Tim zopet dosegel tretji rezultat in se tako uspel uvrstiti v finale. V finalu je dosegel končno 6. mesto, Andraž 21., Tjaša pa 11.

Rezultati prvega tekmovalnega dne so nam dali upanje za naslednji tekmovalni dan, saj so naši tekmovalci dosegli odlične rezultate. Tim je v konkurenci seštevka vseh treh disciplin dosegel odlično tretje mesto, pred dvema poljskima tekmovalcema, Patrykom in Michalom Sapigorskim.

Naslednji dan sta bili na sporedu dve disciplini, *muha daljava* in *obtežilnik daljava*. Razmere za tekmovalje v daljavah so bile odlične, saj je tekmovalcem v hrbet pihal rahel veter. Tim je z izjemnim metom v disciplini *muha daljava* dosegel drugo daljavo (55,84 m), pred njim je bil le tekmovalec iz Švice, Janis Pozner (57,40 m). V finalu pa je Tim zablestel, saj je z najdaljšo daljavo tekmovalnega dne (58,5 m) pometel z vso konkurenco in postal svetovni prvak v tej disciplini. Tudi Andraž je v tej disciplini dosegel svojo najboljšo uvrstitev na prvenstvu – 11. mesto, Tjaša pa se je uvrstila na odlično 8.

Kljub osvojenemu naslovu svetovnega prvaka pa ni bilo časa za slavlje, saj je bila na sporedu zadnja disciplina tekmovalnega dne, *obtežilnik daljava*, v tej disciplini pa je bil Tim vedno zelo dober. Z velikim zanimanjem vseh članov reprezentance in najbolj zavzetih Timovih navijačev, njegove mame in očeta, smo pričakovali seštevke vseh štirih disciplin pred zadnjo disciplino. Tim je pridobil še

Čestitkam Timu Vertačniku za zgodovinski uspeh se pridružuje tudi uredništvo Ribiča.

Igor Holy, odgovorni urednik

eno mesto v skupnem seštevku peteroboja in se tako uvrstil na trenutno drugo mesto. Nestrpno smo čakali nastop Tima, Andraža in Tjaše še v zadnji disciplini, *obtežilnik daljava*. Tim je že z prvim metom dosegel najdaljšo daljavo (70,46 m) in pustil vso konkurenco za sabo za več kot tri metre. Andraž je dosegel 14. mesto, Tjaša pa je za las zgrešila finale in se uvrstila na odlično 7. mesto.

V finalu pa je Tim zablestel. Z izjemnim metom in najdaljšo daljavo dneva (71,52 m) je vso konkurenco pustil daleč za seboj, saj je drugouvrščeni poljski tekmovalec Patryk Sapigorski obtežilnik vrgel »le« 66,7 metra. Z osvojitvijo še enega naslova svetovnega prvaka, tokrat v disciplini *obtežilnik daljava*, je Tim osvojil najprestižnejšo lovoriko, naslov svetovnega prvaka v seštevku vseh petih disciplin peteroboja, kar se je zgodilo prvič v zgodovini slovenskega kastinga!

Čestitke Timu za osvojenega naslova svetovnega prvaka v dveh disciplinah ter v peteroboju, Andražu in Tjaši za zelo dobre rezultate, saj so sestavljali majhno slovensko ekipo, ki pa je dosegla izjemne rezultate.

Vodja reprezentance
Tomo Sotensšek

Svetovni prvak Tim Vertačnik (2)

LOV KRAPOV Z OBTEŽILNIKOM

Radodarno jezero Mola

Zaključna tekma letošnjega državnega prvenstva v lovu krapov z obtežilnikom (DP LKO) je v izvedbi RD Bistrica potekala od petka, 16., do nedelje, 18. junija 2017, na jezeru Mola pri Ilirski Bistrici.

Ko sem v nedeljskem jutru pri vasi Soze zavil navzdol proti ribiškemu domu RD Bistrica (RD B) ob jezeru Mola, so si kraparji še vedno prizadevali za najboljša mesta, nekaj ekip pa se je merilo neposredno za naslov državnega prvaka. V zadnjih letih jezero postaja vse bolj priljubljena lokacija za sodoben ribolov krapov. K temu veliko prispeva enkratno naravno okolje, ki takoj upleni ribiško dušo, ter številni krapji in amurji, ki plavajo v jezeru. Nemalo zaslug za takšno stanje imajo tudi ribiči RD B, ki so odločni in prizadevni v nameri omogočiti ljubiteljem sodobnega ribolova krapov kar najboljše razmere, kar jim dobro uspeva. V to sem se znova prepričal, ko sem v družbi glavnega sodnika Borisa Galekoviča in tehtalcev obiskal vsa ribolovna mesta, namenjena lovu krapov. Pogled na bistro vodo, nad katero se dvigajo jutranje meglice, je vedno nekaj posebnega in ribiško srce začne hitreje biti. Kljub temu mi je srajca z dolgimi

rokavi, ki sem jo za vsak primer vzel s seboj, prišla še kako prav. Za takratni letni čas je bilo kar hladno.

Prejšnja noč je bila precej radodarna, zato so tehtalci porabili kar nekaj časa, preden so stehali in zapisali vse ujete ribe. Ribolovna mesta so lepo urejena, tekmovalcem nudijo dovolj prostora za delo brez bojazni, da bi ob kaj zadel ali polomili kakšen del pribora. Ogledoval sem si palice na stojalih in napete lakse, ki so izginjali nekam v skrivnostne jezerske globine, kjer se v iskanju okusnega zalogaja potikajo zajetni krapji. To je v glavnem vse, kar ta zanimiva bitja pravzaprav počno: iščejo hrano in se ne pustijo ujeti. A naj so še tako previdni, jih slej ko prej premami vaba na trnku. Takrat se oglasi piskač, zavora na kolescu zapoje, ribič pa ugiha, kako velika riba je tokrat pobrala njegovo vabo.

Z nekaterimi tekmovalci sem malce poklepetal kljub zgodnji uri. Vsi so bili

kljub utrujenosti, ki je bila posledica pomanjkljivega spanca prejšnjih noči, dobre volje in zadovoljni. Polne čuvarice so bile razlog, da so pozabili na ves napor, požirek tople jutranje kavnice pa je nadomestil zamujen spanec in izgubljeno energijo. V tistem trenutku so se štiri ekipe borile za končno zmago, štiri pa so se dokaj enakovredno merile za uvrstitev na Donavsko-Jadranski pokal (DJP). Do konca tekme in z njo tudi letošnjega državnega prvenstva v LKO je ostalo le še nekaj ur, a nič še ni bilo odločenega, zato so vsi napeto pričakovali rezultate jutranjega tehtanja.

RD B redno sodeluje z RZS pri organizaciji tekem DP LKO. Lani jim je to preprečilo več sodelujočih ekip, za katere niso imeli dovolj mest, ki bi bila med seboj kolikor toliko enakovredna. Med tekmovalci že nekaj let sodeluje domača ekipa in žanje dobre rezultate. Letos so dosegli 6., 5. in 4. mesto, velika želja pa je bila še 3. mesto, kar

Nedeljsko jutro na jezeru Mola je bilo precej hladno. Sončni žarki, ki so prav počasi objemali jezero, so bili zato vsaj v prvih dopoldanskih urah več kot dobrodošli.

Najboljši v tekmi na jezeru Mola od leve: drugouvrščena ekipa Renče, zmagovalna ekipa Voglajna in Slovenska Bistrica kot tretja

Najboljši v skupni razvrstitvi DP v LKO 2017 od leve: druga je bila ekipa Kočevje, državni prvaki so postali tekmovalci ekipe Slovenska Bistrica, tretja pa je bila ekipa Renče.

se žal ni uresničilo. Trenutno so se potegovali za mesto, ki še vodi na DJP. Včasih sreča pri žrebu ribolovnega mesta usodno vpliva na rezultat, saj kljub vsemu le niso povsem enakovredna. Na nekaterih je pač nekaj več rib kot na drugih. Veliko znanja in borbenosti s kančkom sreče pogosto odloča, kakšen bo na koncu rezultat.

V RD B nameravajo še naprej sodelovati z RZS kot organizatorji tekem DP LKO, s svojo ekipo pa tudi v tekmovalnem delu. V prihodnje načrtujejo še boljše ureditev ribolovnih mest, ki pa so, kot sem omenil, že sedaj več kot zgledno pripravljena. Poleg mest za lov krapa so prizadevni ribiči uredili še traso za tekme v lovu rib s plovcem, ki povsem ustreza zahtevam višjega nivoja

mlajših kategorij tekmovalcev. Hkrati s svojo glavno vlogo kot sprehajalna pot ob jezeru služi obiskovalcem in turistom.

Odgovorni v družini ugotavljajo, da je tekma DP LKO dobra promocija, saj je dober glas najboljša reklama. V času tekme dobijo ribe zajetno količino kakovostne hrane, kar velja tudi pri večdnevem, pa tudi zgolj enodnevem rekreacijskem lovu krapov. Takšne prireditve so dodatna spodbuda članom, da okoli jezera postorijo še kaj več, kot bi sicer. Sami pozitivni vplivi torej.

Jezero Mola je poleg lepote znano po številni populaciji krapov in drugih rib. Nemalokrat tekmovalci v LKO tukaj ujamejo večjo količino rib, kot na preostalih treh tekmah skupaj. Po

Tekmovalca RD Kočevje z enim izmed številnih krapov, ki sta jih ujela ponoči.

Tehtalci in glavni sodnik Boris Galekovič (levo) so bili v nedeljskem jutru zelo delavni. Vsako od številnih ujetih rib je bilo treba natančno tehtati in zapisati.

Domača ekipa RD B se je trudila, kolikor je bilo mogoče, a zeleno tretje mesto tokrat žal ni bilo dosegljivo. Zato pa se je z zasedenim petim v skupni razvrstitvi uvrstila na DJP.

jutranjem tehtanju je tudi tokrat kazalo prav na to. Boris Galekovič mi je zjutraj zaupal, da pričakujejo vsaj dve ekipi s po dvesto in več kilogrami rib. Prejšnji večer so tehtalci natehtali 398 kg rib, ko pa so uredili rezultate jutranjega tehtanja, je številka poskočila na 694 kg, kolikor je tehtalo 165 ujetih rib. Noč je bila torej zares radodarna. V prednosti je bila ekipa RD Voglajna (med kopicu ujetih je bil krap, po imenu Joker, težak 14,075 kg, kar je bila najtežja riba tekme) pred ekipo RD Renče in RD Slovenska Bistrica.

Aleksander Kolar, predsednik Tekmovalne podkomisije RZS v LKO, mi je v kratkem razgovoru povedal, da

Frane Rahne, tekmovalac z najdaljšim stažem v LKO, se je v imenu vseh tekmovalcev zahvalil organizatorju (RZS) za dobro organizacijo letošnjega DP LKO, RD B pa za ves trud pri izvedbi letošnje zadnje tekme tega tekmovanja.

Dolgoletni zaslužni član RD B Dinko Skrt je na tekmi skrbel za logistiko. Tudi po njegovi zaslugi je tekma potekala brez zapletov in ni ničesar primanjkovalo. Potem ko je skuhal nekaj odličnih jutranjih kavic, je še sam malo posedel.

imajo organizatorji in tekmovalci na jezeru Mola še posebno dobre razmere. Pri tem je izpostavil prav ribiški dom v neposredni bližini jezera, ki nudi izjemne razmere za logistiko (za to področje je skrbel dolgoletni zaslužni član RDB Dinko Skrt). Posebno zadovoljen je s tekmovalci, ki so resni, ambiciozni in si želijo dober rezultat. V to vlagajo veliko lastnih sredstev in časa. Kolar zato opravičeno upa, da bodo te ekipe sodelovale tudi v prihodnje, dobro pa bi bilo, če bi se priključila še katera nova. Vodja naše državne reprezentance v LKO Sidonija Kolar je zadovoljna predvsem z lokacijo letošnjega svetovnega prvenstva (SP), ki bo septembra na jezeru Deseda v bližini mesta Kaposvar na Madžarskem. Relativna bližina prizorišča bo precej zmanjšala predvsem potovalne stroške, po dolgem času pa si bodo reprezentanti lahko privoščili trening na lokaciji SP. Prejšnja leta zaradi oddaljenosti in s tem povezanimi potnimi stroški to ni bilo mogoče.

Zaključek letošnje lige LKO je potekal v gostišču Grill Danilo (Hiša Primc) v Ilirski Bistrici z razglasitvijo rezultatov ter podelitvijo priznanj in pokalov najboljšim tekmovalcem. Na tekmi je bila najboljša ekipa Voglajna, sledili sta Renče na drugem mestu in Slovenska Bistrica na tretjem. V skupnem seštevku so bili najboljši tekmovalci ekipe Slovenska Bistrica, sledili sta ekipi Kočevje in Renče.

Našim reprezentantom želim predvsem dober žreb na SP, za drugo pa bodo brez dvoma dobro poskrbeli sami.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Ribiški car RD Celje 2017

Sodeč po zapisih v Ribiču, številne ribiške družine vsako leto priredijo družabno srečanje ribičev in njihovih družinskih članov, na katerem se tisti, ki to želijo, med seboj pomerijo v lovu rib za laskavi naziv carja. RD Celje v tem pogledu ni izjema, saj prireditev prireja redno že več kot trideset let.

Na letošnjem srečanju, ki je bilo v soboto, 3. junija, na Šmartinskem jezeru, je v konkurenci za ribiško krono sodelovalo 75 ribičev, njihovih spremljevalcev in drugih obiskovalcev pa je bilo vsaj še toliko. Torej brez dvoma resna prireditev, ki pa ima predvsem sprostivni značaj, saj se ribiči in drugi med seboj družijo in pomenkujejo o tem in onem. Pa drugi strani pa tekmo v lovu rib za zvaneč naziv carja ribiči jemljejo nadvse resno in z zvrhano mero tekmovalnosti.

Srečanje se je začelo ob sedmi uri zjutraj z žrebom ribolovnih mest, od osme ure pa vse do poldneva pa je potekala tekma. Glede na to, da je na koncu štela le najtežja ujeta riba, so se ribiči pričakovano posvetili predvsem lovu krapa. Uporabljali so različne tehnike: od ribolova na plovce in krmilnik pa do sodobnega načina z uporabo bojlijev.

Tokrat je imel največ uspeha Damjan Jelen, ki je lovil na ribolovnem mestu ena. Uspeh je bil za ribiča še toliko večji, ker je, kot je sam povedal, 13,78 kg težkega usnjarja ujel na bojlije lastne izdelave. Boj za krono je bil vse prej kot enostaven, saj je aktualni car Jože Škrbec s krapom, teže 9,72 kg, dolgo vodil in ni prav veliko manjkalo, da bi ubranil krono. Vse to dokazuje, da ribiški car ni mogoče postati povsem po naključju in s pomočjo zgolj ribiške sreče ali izžrebanega dobrega ribolovnega mesta, temveč je potrebno tudi nekaj znanja in izkušenj.

V sklepnem delu prireditve je predsednik RD Celje Štefan Zidanšek na osrednjem prireditvenem prostoru pred ribiškim domom najprej pozdravil vse goste in sodelujoče ter druge navzoče. Zahvalil se je vsem, ki so lani prispevali k dobremu delu družine ter pri tem še posebej izpostavil Marjana Čebelo in njegov velik

Glede na pravila srečanja, na katerem je štela le najtežja riba, se je večina udeležencev odločila za lov krapa, ki so ga poskušali ujeti na različne načine. Nekateri na klasičen način s pomočjo plovca, spet drugi z uporabo krmilnika, še največ pa je bilo takih, ki so lovili s pomočjo bojlijev.

Tokratni osrednji ribiški praznik RD Celje Ribiški car 2017 na Šmartinskem jezeru je bil dobro obiskan in na osrednjem prireditvenem prostoru pred ribiškim domom na polotoku Brezova je vseskozi vladala precejšnja gneča.

prispevek pri izvajanju nekaterih prejšnjih in aktualnih projektov družine. V nadaljevanju je skupaj s predsednikom ZRD Celje Petrom Solarjem (ki je v imenu predsednika RZS tudi nagovoril in pozdravil prisotne) in Romanom Gracerjem najzaslužnejšim podelil veliko različnih ribiških priznanj, med drugim tudi plaketo RZS, ki jo je tokrat dobil Egidij Čater.

Potem je sledila podelitev medalj in priznanj najboljšim ribičem letošnjega srečanja, novi car pa je prejel še krono in prehodni pokal. Kot veleva tradicija kronanja vladarja ribičev, se je le-ta s čolnom popeljal na ogled svojega kraljestva; da pa bi ga bolje »začutil«, je nazaj na kopno kar priplaval.

Prireditve se je nadaljevala v prijetnem druženju, k čemur je brez dvoma pripomogel golaž, ki ga za RD redno pripravlja restavracija Etra iz Celja. Svoje sta prispevala še Hmeljarski instrumentalni kvintet in kvartet Svit z lepimi napevi.

Iz dela RD Celje

Kot je v krajšem razgovoru povedal predsednik Zidanšek, je prireditev imenitna priložnost, da se člani zberejo in si z gosti izmenjajo mnenja ter se zahvalijo tistim, ki so s svojim prostovoljnim delom kakorkoli pripomogli k napredku RD, pa tudi novinarjem, ki spremljajo njeno delo in ga predstavljajo širši javnosti. V zadnjem času se je začelo obrestovati prizadevano delo v preteklosti. Na jezeru je iz leta v leto več ribiških turistov, predvsem kraparjev, ki jih privabljajo lepa, urejena in sodobnemu lovu krapov prilagojena ribolovna mesta na kraparski trasi. Seveda ne smemo pozabiti rezultatov dolgoletnega vlaganja ter politike zaščite velikih krapov in amurjev, zaradi katerih nas ribiški turisti najraje obiskujejo. Trasa za lov krapov z obtežilnikom je pravzaprav edinstvena v Sloveniji in zajema osemnajst urejenih ribolovnih mest. Polovico jih je mogoče rezervirati vnaprej. Ta ugodnost je namenjena predvsem tujim

Prejemniki priznanj

Zahvala RD Celje: Sandi Balič, Dejan Konfidenti, Karel Dajčman, Andrej Feldin, Rudolf Ferjen, Stanko Gmajner, Zijad Grosič, Marko Gruber, Boštjan Gunzek, Miralem Hasičič, Jure Hohkraut, Darko Ilič, Bojan Jurkošek, Štefan Klopotan, Peter Kodre, Andrej Lednišek, Tomaž Ovčar, Darko Popovič, Miro Potokar, Jože Prestor, Alojz Posovnik, Matej Retnik, Sandi Sever, Dejan Sever, Alojz Skorjanc, Zmago Tanšek, Mitja Ternovšek, Ivan Verhovnik, Zvone Vinček, Franjo Vran in Marjan Žizek.

Znak za ribiške zasluge: Emil Borňšek, Rudolph Ferjen, Dušan Lesjak, Živojin Nešič, Vladimir Peklar, Marija Pirš, Sandi Sever, Zmago Tanšek in Simon Turnšek.

Red za ribiške zasluge III. stopnje: Andrej Ivanek.

Red za ribiške zasluge II. stopnje: Bojan Kočevar.

Red za ribiške zasluge I. stopnje: Štefan Klopotan, Stanislav Knifič, Peter Kristavčnik in Jožef Križman.

Plaketa RZS: Egidij Čater.

ribičem, kar je glede na dejstvo, da prihajajo od daleč, povsem razumljivo. Zelo se v pozitivnem pomenu pozna dejavnost družine na medmrežju, spletnem oglaševanju in prisotnost na ribiških sejmi. Za ribolov krapov je po novem na voljo še nekaj ribolovnih mest, ki pa niso urejena tako kot na trasi, a so povsem primerna za sodoben ribolov krapa.

Letos so uspeli dokončati oz. podaljšati že obstoječo traso, namenjeno tekmovanju v lovu rib s plovcem. Na njej bo letos konec junija potekalo državno prvenstvo v lovu rib s plovcem za mladince.

RD Celje ima trenutno še nekaj odprtih

Od leve: Bojin, Smilja, Dragan, Rade in Milorad so doma v Celju in dolgoletni člani RD Celje ter vsako leto redno sodelujejo na srečanju. Za sedaj še niso imeli posebne sreče, kar pa jim ni pokvarilo dobre volje in značilnega ribiškega optimizma.

Vladimir Peklar je strasten ribič, krapar, sicer pa vodi gostinski lokal v ribiškem domu in znameniti Klub 30, v katerega se lahko včlani vsak, ki mu uspe v Šmartincu ujeti krapa, težjega od trideset kilogramov. Od najinega zadnjega razgovora lani se je članstvo v klubu že precej povečalo.

Najboljši trije (z leve): lanski car Jože Škrbec (9,72 kg), ribiški car 2017 Damjan Jelen (13,78 kg) in Damjan Ivanek (4,66 kg).

RD Celje je to priložnost izkoristila za podelitev zahval in priznanj najzaslužnejšim članom družine. Plaketo RZS je za svoj prispevek ribištvu prejel Egidij Čater (v sredini). Družbo mu delata predsednik RD Celje Štefan Zidanšek (levo) in Peter Solar, ki mu je v imenu RZS izročil visoko priznanje.

aktualnih zadev, med njimi je po predsednikovih besedah še najpomembnejše pridobivanje soglasja za izgradnjo prizidka k ribiškem domu, ki bi obsegal restavracijo in nekatere objekte, ki bi jih uporabljali gostujoči ribiči, predvsem tuši in podobno. Morda pa je še boljše pomembno pogajanje z državo glede nadomestila za uporabo vode.

V RD Celje so letošnji načrt investiranja v glavnem izpolnili, saj so precej sredstev vložili v urejanje trase za lov rib s plovcem, v vlaganje rib v ribolovne vode po določenih RGN itn. Letos so jim veliko škodo naredili kormorani. Ocenjujejo, da so uničili kakih štirideset ton rib, kar je izjemno velika in težko nadomestljiva izguba v ribolovnih vodah. Ostaja upanje, da bo v prihodnje država imela več posluha tudi za to problematiko.

Za življenje družine je ribiški turizem zelo pomemben. Na drugi strani pa na žalost okoličani, drugi deležniki in uporabniki jezera bolj slabo sodelujejo pri prizadevanjih družine za čim boljše turistično ponudbo in urejeno okolico. Šmartinsko jezero v tem pogledu nekako ne zaživi v

polni zmogljivosti – manjka celovit načrt, pri katerem bi sodelovali vsi, ki ga koristijo za svoje namene, v nasprotju z ribiči pa za to ne plačajo nobenega nadomestila. »Upati je, da bo v prihodnje bolje, turizem pač lahko koristi vsem, če ga le znamo pravilno predstaviti in izkoristiti,« je še povedal predsednik Zidanšek.

Prireditev Ribiški car 2017 je torej v celoti uspela. Novemu carju želimo uspešno vladanje in uspešno branjenje krone naslednje leto. Optimizma mu ne manjka, kot

Novi ribiški car RD Celje se je popeljal po svojem cesarstvu. Da bi ga bolje »začutil«, se je v njem okopal in pripeljal do brega.

Damjan Jelen z najtežjim krapom srečanja, tik preden je znova zaplaval v vodo Šmartinskega jezera.

ga ne manjka nam »navadnim« ribičem, zato se vedno znova z veseljem vračamo k vodi. Drugo pa že bo. Morda počasneje, kot bi si želeli, a bo.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Srečanje ribičev na Koroškem

Na ribniku Brdinje je 8. julija 2017 potekalo družabno srečanje koroških ribičev, namenjeno spominu na preminule ribiške prijatelje.

Po pozdravnem nagovoru predsednika Koroške RD, Tadeja Paradiža, in enominutnem molku smo se odpravili na lovna mesta. Srečanja se nas je udeležilo 25 tekmovalcev, ulovili pa smo 110 kg rib, ki smo jih po tehtanju vrnili v ribnik. Od sorodnikov preminulih ribičev je bil prisoten le eden, in to vnuk, ki se mu je pozneje pridružil še oče.

Zmagovalci smo bili vsi, ki smo se srečanja udeležili, in tako pokazali, da so nam preminuli ribiški tovariši ostali v lepem spominu.

Hvala organizatorjem za izvedbo srečanja in ribičem za udeležbo.

Ivan Merc

Z leve: predsednik Koroške RD Tadej Paradiž in Vinko Dobnik, dobitnik prehodne nagrade

Praznovali smo dan slovenskih ribičev

Člani Ribiške družine Bistrica Domžale smo v soboto, 10. junija 2017, že drugič zapored praznovali dan slovenskih ribičev. Letošnja rdeča nit je bila namenjena predstavitvi muharjenja kot ene od tehnik, ki je za naš bistriški ribiški okoliš, obdan pretežno s tekočimi vodami, zelo pomembna.

Tokrat smo se v soorganizaciji Zavoda za turizem, šport in kulturo Kamnik ter Zavoda za šport in rekreacijo Domžale in medijskega pokrovitelja Modre novice družili s pohodniki in drugimi obiskovalci na pohodu ob poti, ki povezuje Občino Domžale in Občino Kamnik. V zgodnjih jutranjih urah smo s člani, ki so po srcu bolj muharji kot kraparji, pripravili »ribiški štant« na prijetnem prostoru za piknike ob Kamniški Bistrici na Škrjančevem, kjer smo postavili zložljive šotore, mobilno kuhinjo, klopi, mize in druge ribiške pripomočke, kot so muharski kotichek z vezalcem muh, prostor za predstavitev ribiške knjižnice in literature ter mesta za predstavitev muharjenja.

Prve pohodnike (skupaj je bilo vseh približno 600) smo pogostili s slastnimi piškoti Pekarne Jurček iz Depale vasi ter jim ožigosali dnevnik pohoda na vmesni postaji. Med obiskovalci smo zasledili kar nekaj zanimanja, predvsem med najmlajšimi, ki jim ribiški svet pomeni še vedno nekaj živega, povezanega z naravo, in predvsem spoštljivega, kar nam je bilo vsem zelo všeč.

Trije kolegi, določeni za vezavo muh, Salko Ljutić, Nejc Šušteršič in Peter Kezele, so ves čas dogodka v živo, vsak posebej, v odmerjenem času zvezali do petnajst suhih in mokrih muh, ki so bile nato na ogled pohodnikom. Matej Godec je bil s svojo šolo muharjenja zadolžen za demonstracijski prikaz, s katerim je med obiskovalci navdušil kar nekaj posameznikov, ki so se prav tako preizkusili v tej tehniki ribolova. Preostali pa smo tako ali drugače namenili pozornost vsem, ki jih je privabila naša stojnica ali so jih pripravljene ribiške igre.

V skladu z razpisom se je nekaj muharjev odločilo tudi za hiter, enourni »tekmovalni« ribolov, ki je na plano prinesel tri ujete šarenke. V zahvalo za uspešen ribolov ter sodelovanje so prvi trije najuspešnejši ribiči prejeli pokal v čast dneva slovenskih ribičev.

Na dogodku so nas med drugim pozdravili: podžupanja Občine Domžale mag. Renata Kosec, direktor Zavoda za šport in rekreacijo Domžale g. Uroš Krizanič, predstavniki Modrih novic in

ekipa spletnega informativnega portala www.domzalec.si, ki nas je tudi posnela.

Ob koncu velja zahvala tudi našemu masteršefu Stanetu Volčini in Božu Osolini, ki sta nas vse razvajala s kulinaričnimi dobrotami z žara, kjer je dišalo tako po

nakup dovolilnic s 50-odstotnim popustom.

Ker je tako praznovanje izjemno pomembno za promocijo slovenskega sladkovodnega ribištva med ribiči in v lokalnem okolju, si bomo prizadevali ohranjati podobne dogodke z izbra-

Naši muharji

Obiskovalci na ribiški stojnici

svežih ribah kot čevapčičih. Dogodek smo končali v zgodnjih popoldanskih urah, saj se je kar nekaj ribičev odločilo za nadaljevanje muharjenja glede na to, da smo tisti dan omogočili ugoden

no nosilno tematiko tudi v prihodnje. Čestitke vsem ribičem za dan slovenskih ribičev.

*Dr. Tomaž Lavrič,
fotografiji: A. Trtnik*

Ribiški praznik v Lenartu

Potem ko smo leta 2008 prvič obeležili dan slovenskih ribičev, lahko nekaj let pozneje ugotovimo, da se je naš ribiški praznik dobro prijel. Kako se le ne bi? Ribiči smo namreč v nasprotju z našim športom, ki že zaradi narave dejavnosti spada med bolj tihe, družabni in z veseljem izkoristimo priložnost za medsebojno druženje, tudi tekmovanje, predvsem pa za izmenjavo mnenj in razgovor o ribolovu in drugih ribiških dejavnostih.

Dan slovenskih ribičev ni zgolj srečanje ribičev in njihovih družinskih članov, temveč je v doberšni meri namenjen predstavitvi našega dela širši javnosti, predvsem laični. Značilna taka prireditve je Dan odprtih vrat in tudi druge družabne prireditve, ki jih posamezne ribiške družine organizirajo ob tem dnevu, večkrat pa se posamezne prireditve združijo in potekajo hkrati. Na sončno soboto, 17. junija, so v Lenartu v Slovenskih goricah v sklopu praznovanja dneva slovenskih ribičev potekale kar tri: 15. srečanje ribiških funkcionarjev in 11. državno prvenstvo v ribji kulinariki ter proslava ob 60-letnici delovanja RD Pesnica - Lenart (RD P-L).

Kulinarično-ribolovni del

Pestro dogajanje tistega dne se je začelo zjutraj ob pol sedmih z zborom udeležencev na športnorekreativnem centru Polena v Lenartu, zrebanjem štartnih mest in prevzemom rib za tekmovanje v ribji kulinariki, ob devetih pa se je začelo zares. Prijavljenih šest ekip se je med seboj pomerilo v lovu rib s plovcem in pripravil ribjih jedi. Vsako ekipo so sestavljali trije tekmovalci v ribolovu, pri čemer je bilo zaželeno, da so to ribiški funkcionarji, za pripravo ribjih jedi v kulinaričnem delu tekmovanja pa kuhar s pomočnikom. Ribolov je potekal na bližnjem jezeru Radehova, medtem ko so kuharji kuhali kar na za to urejenih mestih na prireditvenem prostoru. V v takih trenutkih čas po navadi beži še malo hitreje kot sicer, zato se niso prav nič obirali. Do 12. ure je morala vsaka ekipa pripraviti določeno število obrokov izbrane jedi. Že nekaj po deveti uri so zato okolico zajele omamne vonjave, ki so se širile iz kotličkov, cvrtnikov in žar plošč.

Enako pestro je bilo dogajanje na jezeru Radehova, kjer so se tekmovalci pomerili v lovu rib s plovcem. Ribiči so v glavnem lovili s tehniko match, nekaj pa jih je uporabilo palice štek ali polagalko. Ribe so dobro sodelovale in mreže so se hitro polnile.

Bolj ko se je ura bližala poldnevu, živahnije je bilo na prireditvenem prostoru. K temu niso prispevala samo zaključna dela v pripravi jedi in s tem povezana rahla nervoza, temveč tudi vse več obiskovalcev. Po oceni organizatorja jih je bilo okrog tristo, kar ni

Jezero Sveta Trojica je priljubljen ribiški cilj. V njem domujejo lepi somi, krapci, smučji, ščuke in druge ribe. Zaradi lepo urejene okolice se ob njem radi zadržujejo tudi rekreativni športniki in sprehajalci.

Ribiški dom RD Pesnica - Lenart je bil zgrajen leta 2001. V izgradnjo so člani družine vložili med drugim tudi več kot 21.000 prostovoljnih delovnih ur. Stoji v Lenartu na privlačni lokaciji nad potokom Globovnica, kamor poleg ribičev radi zahajajo tudi drugi meščani.

malo. Ob 12. uri so bila vsa tekmovanja končana in delo so začeli tehtalci, ki so natančno stehtali ujete ribe, ter komisija za oceno kulinaričnih izdelkov. Na koncu je bila najboljša ekipa RD Ruše, ki je zmagala v obeh konkurencah. Drugo mesto je zasedla ekipa ZRD

Maribor, tretje pa domača ekipa RD Pesnica - Lenart.

60 let RD Pesnica - Lenart

Osrednji dogodek je bil posvečen 60-letnici delovanja RD Pesnica - Lenart. Povezovala ga je Darinka Čobec, z igranjem

državne himne pa odprl Slovenskogoriški pihalni orkester MO Lenart pod vodstvom Srečka Kovačiča. Sledili so slavnostni govorniki. Prvi med njimi, predsednik RD P-L **Branko Vukan**, je najprej čestital vsem ribičem ob njihovem prazniku, potem pa na kratko predstavil delovanje družine skozi 60 let dolgo obdobje. Posebej se je zahvalil predhodnim in zdajšnji generaciji ribičev za neutrudno delo pri varstvu voda, življa v njih ter ohranjanju naravnih danosti okolja, v

za panoge, ki so vezane na življenje in okolje, v katerem živimo. »Človek velikokrat s svojim 'razumom' in ekonomskim pohlepom naredi veliko neumnosti, naravi pa prizadeja nepopravljivo škodo. Zato sta vaša organiziranost in strokovno delo na tem področju za družbo in okolje v katerem živimo zelo pomembna,« je poudaril, v nadaljevanju pa navedel nekatera področja uspešnega delovanja ribičev v pesniškem ribiškem okolišu, kot so gojenje rib, športni in tekmovalni ribo-

vodo in vodni živelj. Ribiči so tudi redni udeleženci vsakoletnih čistilnih akcij, kjer so največkrat tudi najštevilčnejši. V minulih šestih desetletjih so opravili veliko kakovostnega dela, za kar se jim je župan v svojem imenu in v imenu Občine Lenart še posebej zahvalil in izrazil željo po nadaljnjem dobrem sodelovanju pri varovanju okolja in razvoju turizma na tem območju Slovenskih goric.

Župan Kramberger je posebno dobro novico prihranil za konec svojega govora. Lenart namreč zelo potrebuje novo čistilno napravo, za kar si lokalna skupnost prizadeva že dlje časa. Zdaj je končno realna možnost, da bi se to kmalu tudi zares zgodilo. Prisotni so razveseljivo novico sprejeli z glasnim odobravanjem.

Nekaj besed je slavljenec in drugim navzočim namenil še predsednik RZS **dr. Miroslav Žaberl**. Podobno kot predsednik Vukan je bil tudi on glede reke Pesnice nekoliko nostalgичen in se vprašal, kakšna je bila davnega leta 1957. Koliko potočnih postrvi je bilo v zgornjem delu ter koliko in kako velike ščuke so bile v spodnjem? Je bil vmes tudi kak linj? Čista in neukročena voda je bila ribam in vodnemu življu v njej veliko bolj prijazna. Predsednik RZS je spregovoril tudi o nekaterih perečih težavah, kot sta še vedno nerešeni težavi z ribojedimi pticami in izginevanje domorodnih ribjih vrst. Dejstvo, da nam država poleg koncesnine za upravljanje vod zaračunava še nadomestilo za njihovo uporabo, se mu zdi nepotrebno in nekorektno. Skrbi ga tudi dejstvo, da nas je vedno manj in smo s povprečno starostjo 50 let vedno starejši, mladih pa je premalo. Kljub ▶

Tekma funkcionarjev v lovu rib s plovčkom je potekala na zajezitvenem jezeru Radehova pri Lenartu. Sončno vreme tekmovalcev ni posebej motilo, sodelovale pa so tudi ribe.

katerem delujejo. Prizadevanja ribičev žal niso vedno naletela na posluš, zato se dandanes marsikje soočamo z slabim stanjem vodotokov, predvsem reke Pesnice, ki je bila nekoč neprimerno bogatejša z ribami, kot je zdaj, ko jih je treba redno vlagati za ohranitev kolikor toliko sprejemljivega staleža.

Predsednik je poudaril dobro sodelovanje z lokalno skupnostjo Lenart in Sveta Trojica pri pripravi ureditvenega načrta za jezeri Radehova in Sveta Trojica, pri čemer s svojimi strokovnimi predlogi sodelujejo tudi ribiči.

»Dandanes biti ribič ne pomeni zgolj loviti in upleniti ribo, ampak predvsem skrb za vzpostavitev in vzdrževanje čistega okolja ter domorodne vrste rib,« je še povedal predsednik Vukan. V nadaljevanju je pohvalil odlične dosežke ribiških tekmovalcev RD P-L na državnem in mednarodnem nivoju, v zaključnem delu svojega govora pa se je zahvalil vsem za nesebičen trud ter pomoč pri ohranitvi skupnega naravnega bogastva. Pri tem je še posebej omenil lokalne skupnosti, RZS, ZRD Maribor, Zavod za ribištvo ter predvsem članice in člane ribiške družine Pesnica - Lenart.

Slavnostni govornik, župan Občine Lenart, **mag. Janez Kramberger**, je ribištvo, lovstvo, čebelarstvo in kmetijstvo označil

lov, razvoj ribiškega turizma, sistematsko delo z mladimi in posebna skrb za okolje,

V ribištvu so pustili sled

Za dolgoletno delo in osebni prispevek k razvoju slovenskega sladkovodnega ribištva so prejeli priznanja:

red za ribiške zasluge II. stopnje: Aleksander Čuček in Alojz Hernet

red za ribiške zasluge I. stopnje: Boris Vogrin

plaketo Ivana Franketa: Alojz Fajdiga
znak za ribiške zasluge: Zdravko Stiper, Nikolaj Zrim, Silvo Lorenčič, Erik Novak, Lidija Hernet, Lenart Pikelj, Aleš Kancler, Andrej Klajnošek in Robert Perko.

Jubilejne plakete:

➤ *za 50 let članstva:* Franc Kupčič, Janez Lešnik in Jože Vesenjaj;

➤ *za 40 let članstva:* Srečko Ferk, Pavel Markoli, Maks Ribič, Ciril Novak, Srečko Lipovnik in Janko Kupčič;

➤ *za 30 let članstva:* Franc Šalamun, Branko Bulatovič, Bojan Ambrož, Silvo Lorenčič, Aleksander Mencigar in Srečko Cehnar.

Listino (priznanje) RD Pesnica - Lenart za sodelovanje: RZS, glasilo Ribič, Zavod za ribištvo Slovenije, občine Le-

Plaketo Ivana Franketa, ki ga kot najvišje priznanje v ribištvu podeljuje RZS, je za dolgoletno predano delo prejel Alojz Fajdiga.

nart, Sveta Trojica, Pesnica in Kungota, turistični društvi Radehova in Sveta Trojica, Policijska postaja Lenart, RD Ruše, ZRD Maribor, ZRD Ptuj, ZRD Pomurje, RD Radlje, Koroška RD, RD Slovenska Bistrica, RD Maribor, RD Mura - Paloma, RD Ptuj, RD Radgona in VGP Drava Ptuj.

Za RD Maribor sta kuhala Jože Malajner (levo) in Tone Gomboc.

Člana ekipe RD Slovenska Bistrica Robert Skrbinek (levo) in Viktor Rogina

Domače ribiče sta zastopala Silvo Lorenčič (levo) in Gorazd Trabuko.

Ekipe RD Ruše je bila najboljša ekipa srečanja. Zadaj stojijo (z leve) Mirko Zagovec, Vlado Baufič, Majda Jakončič, Alojz Merkač, Pavel Švikart, Ivica Grm in predsednik družine Jožef Štraus. Spredaj so tekmovalci v lovu rib s plovcem Tomaž Erjavec, skupni zmagovalca Iztok Štraus in Uroš Mally.

Tretje mesto sta osvojila Štefka in Mitar Kojič, ki sta zastopala ZRD Maribor.

temu nismo črnogledi, vode se polagoma izboljšujejo, za kar imajo nemalo zaslug tudi naši predhodniki. Na koncu je predsednik namenil nekaj besed slavljencem, pohvalil njihovo predano delo, izrazil občudovanje do pesniških ribolovnih vodá in velikih uspehov tekmovalcev v lovu rib s plovcem. Ob visokem jubileju je RD P-L izročil jubilejno listino RZS.

Prireditev je popestril kulturni program, v katerem so sodelovali Slovenskogoriški pihalni orkester, vokalna skupina Amista iz Voličine pod vodstvom Anite Grajfoner Petrič, mladi harmonikar Glasbene šole Lenart Amadej Lutar in Darinka Čobec z recitalom.

Na kratko o ribiški družini

Šestdeset let je dolga doba. Ali pa tudi ne – kakor se vzame. Meni, ki se bližam tej obletnici, se včasih zdi, da so leta hitro minila. Ko se ozrem nazaj in na novo »odkrijem« kopic dogodkov, ki sem nanje že pozabil, pa doblim drugačen vtis. Da bi se izognili pozabi, je zato dobro včasih tudi kaj zapisati. Bilten, ki ga je s prispevki različnih avtorjev (med njimi pisatelj Tone

Partljič, ki je svoje prve ribiške izkušnje nabiral prav na bregovih reke Pesnice) uredil zgodovinar dr. Marjan Toš, ob svoji 60. obletnici pa izdala RD P-L, zajema pestro dogajanje v življenju družine od ustanovitve leta 1957 pa vse do danes, mi je bil zato v veliko pomoč pri pisanju teh vrstic. V njem je poleg številnih drugih zanimivosti mogoče izvedeti, da je RD P-L, ki se je sprva imenovala RD Pesnica, sodila v mariborski ribiški okoliš in v Mariboru imela svoj sedež vse do leta 1978, ko se jo preselili v Lenart. Tam so ribiči zamenjali nekaj lokacij, dok-

ler niso leta 2001 zgradili ribiškega doma. Za njegovo izgradnjo so člani družine prispevali ogromno truda in opravili več kot 21.000 prostovoljnih delovnih ur. Dom danes ni namenjen le ribičem, temveč je zaradi privlačne lokacije nad potokom Globovnica tudi priljubljeno zbirališče meščanov Lenarta.

Družina je že vse od začetka zavezana skrbi za naravo. Pesniški ribiči spadajo med pobudnike in najštevilčnejše udeležence vsakoletne čistilne akcije, ko temeljito očistijo brežine jezer in reke Pesnice s pritoki. Komisija za varstvo

Predstavniki vabljenih ribiških organizacij so slavljencem izročili priložnostna darila. Bojan Javornik je v imenu RD Maribor in ZRD Maribor med drugim poklonil šopek petih nageljnov in ene vrtnice. »Pet nageljnov je za petdeset let veselja, vrtnica pa za desetletje boja z državno birokracijo,« je povedal ob tem.

Stojan (levo) in Žan Pfifer sta kuhala za RD Paloma Sladki vrh in osvojila drugo mesto.

Zmagoviti kuharski dvojec Pavel Švikart in Majda Jakončič iz ekipe RD Ruše med pripravo nadevane postrvi, ki jima je na koncu prinesla prvo mesto.

Predsednik RD P-L Branko Vukan je v svojem nagovoru čestital vsem ribičem ob njihovem prazniku, potem pa na kratko predstavil delo družine skozi 60 let dolgo obdobje.

okolja in voda, ki deluje v RD P-L, z zadovoljstvom ugotavlja, da je smeti iz leta v leto manj. Komisija redno preverja kakovost vode, pozorno spremlja potencialne onesnaževalce, vodno gospodarstvene posege ter dobro sodeluje z Občino Lenart pri urejanju brežin in okolice jezera Radehova. Poseben projekt varstva ogrožene školjke jezerske brezzobke pa vodi komisija skupaj z Veterinarsko fakulteto iz Ljubljane.

V teh krajih ima sladkovodno ribištvo bogato in dolgoletno tradicijo. Nekaj

Osrednji govorec, župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger, je izpostavil ribiško dejavnost in strokovno delo ribičev kot izjemno pomembna pri ohranitvi čistega ter človeku in živalim prijaznega okolja. Ribičem se je zahvalil za njihovo delo z željo, da bo sodelovanje ribičev in lokalne skupnosti še naprej tako dobro, kot je bilo doslej.

podatkov o tem je ostalo zabeleženih v raznih kronikah, kjer so zapisi o ribolovu v reki Pesnici in njenih pritokih Globovnici, Velki, Drvanji, Ročici in drugih, ki so bili bogati z ribami in raki. Reka Pesnica je s svojimi zavoji ustvarjala številne globoke tolmune, v katerih so ribe našle ugodne razmere za življenje.

Takšno ribje bogastvo se je ohranilo vse do sedemdesetih let prejšnjega stoletja, ko so reko zregulirali in tako sicer preprečili vsakoletne poplave, a tudi uničili življenjsko okolje ribam in drugim vodnim organizmom. Tolmuni in zavoji so izginili, z njimi pa tudi ribe ter nekatere navade in načini ribolova, ki so jih uporabljali domačini in so slikovito opisani v biltenu. Pesnica je dandanes, posebno v sušnih obdobjih, skoraj brez vode. Izgubo tega nenadomestljivega bogastva poskušata blažiti dve največji zajezitveni jezera, Radehova in Sveta Trojica, ob katerih se je dobro razvil ribiški turizem, čigar pospeševanju namenjajo veliko pozornost. Na pobudo ribičev so na Trojiškem jezeru celovito obnovili del varovalnih nasipov, kjer so uredili lepo tekmovalno traso. Jezero je na splošno zelo priljubljeno med krajani, ki se radi zadržujejo ob njem. V nasprotju z njim pa je Radehova primernejša za tiste, ki si želijo nekaj več miru. Obe jezera sta bogata z ribami; prevladujejo lepi somi,

Navzoče je nagovoril tudi predsednik RZS dr. Miroslav Žaberl. Pesniškim ribičem je čestital za njihovo marljivo delo, ob visoki obletnici delovanja pa jim je izročil jubilejno listino RZS.

krapci in smučki, le ščuk je, tako pravijo, nekaj manj, kot bi si želeli.

V RD P-L zelo dobro delajo na tekmovalnem področju. Desetletja predanega dela mentorjev, trenerjev in tekmovalcev se kažejo v stalni prisotnosti tekmovalcev v samem vrhu v vseh kategorijah. Po rezultatih so najuspešnejša RD v državi. V zadnjih devetih letih so osvojili osem lovorič državnih prvakov med člani, članice imajo v svoji posesti kar petnajst naslovov najboljših v državi, mladinci pa deset. Dobro so se izkazali tudi na številnih svetovnih prvenstvih, na katerih redno sodelujejo. Na klubskem SP leta 2013 v Italiji so dosegli doslej svoj največji uspeh, drugo mesto. To je obenem najboljši slovenski ekipni rezultat doslej. Koliko odrekanja, truda in sredstev je potrebno za doseganje takih rezultatov, ni treba poudarjati.

O delu RD P-L bi brez težav lahko napisal še precej več in vse bi težko spravil v enega Ribiča, a je žal prostora toliko, kot ga je. Zato bom tukaj končal.

Lenart sem bil v Lenartu. Ni mi žal; lepi kraji, prijazni in gostoljubni ljudje, dobra hrana. V to sem se prepričal na kratkem obisku v Slovenskih goricah. Srečo z velikimi somi, krapci in drugimi ribami v vodah pesniškega ribiškega okoliša pa bom moral še poizkusiti.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Dušan Burian, koordinator priprav proslave ob 60-letnici RD P-L, je bil zadovoljen s potekom pa tudi s precej številnimi obiskovalci, ki jih je bilo po nekaterih ocenah okrog tristo, kar seveda ni malo.

BOJAN JAVORNIK, PREDSEDNIK RD MARIBOR IN ZRD MARIBOR:

»Potrebni sta jasna vizija in vztrajnost.«

Ob letošnjem srečanju ribiških funkcionarjev sem se z Bojanom Javornikom pogovarjal o vlogi funkcionarjev v ribištvu in problematiki slovenskega sladkovodnega ribištva na splošno. Moj sogovornik ima kot dolgoletni predsednik RD Maribor in ZRD Maribor na tem področju bogate izkušnje.

Kot izkušenemu na tem področju vam gotovo ne bo težko povedati, kakšen naj bi bil sodoben funkcionar v ribištvu ...

»Po mojem mnenju je najbolj pomembno, da se zaveda posledic lastnih odločitev v prihodnosti. Ali bo znal oceniti posledice tudi napačnih odločitev ali ne. Tega je danes premalo.«

Mar ribiči ne odločajo večinsko?

»Res je, toda tisti, ki prevzema odgovornost, mora biti intelektualno in strokovno toliko močan, da lahko celovito predstavi problem. Če ni, potem so lahko njegove odločitve precej usodne. Nekaj podobnega se dogaja v naši družbi na splošno, tudi v visoki politiki. Kadar ima človek, ki odloča jasno vizijo in zastavljene strateške cilje, med katere spada ohranjanje visokega nivoja kolektivnega duha v ribištvu, tovarništvo, skrb za ekologijo in dobro gospodarjenje, so težave manjše in lažje rešljive.«

Kakšna je vloga funkcionarjev pri razvoju slovenskega ribištva? Se zaradi kolektivnega odločanja lahko zgodi, da najbolj odgovorna oseba v resnici nima nobene besede?

»V ribiških družinah je nausodnejše samokandidiranje na funkcijo. Posamezniki se kar naenkrat čutijo dovolj sposobne, da sami sebe kandidirajo. Glede na svoje 40-letno delo v ribištvu sem do tega pojava precej skeptičen. Kajti če kolektiv nekoga ni opazil že v njegovih predhodnih fazah prek drugih funkcij v RD in se ni počasi vzpenjal, se po mojem mnenju zadeva slej ko prej izjalovi. Običajno taki funkcionarji ne poznajo globine problema in generalne rešitve temveč bolj parcialne. In potem nemalokdaj vsiljujejo še svojo voljo, ki nima osnove v Zakonu o sladkovodnem ribištvu, niti v statutu RD ali Zakonu o društvih. Največkrat tudi pričakujejo, da bo njihove težave reševala neka Zveza ali podobno, ne pa oni sami. Pričakujejo, da bodo vse opravili drugi, sami pa niti ne dopuščajo polemike ali drugačnega mnenja. Pravna oseba v sladkovodnem ribištvu je RD in leta mora urejevati vse. RZS ali ZRD lahko le zastopata njihove interese do države.«

Funkcija predsednika RD je torej najpomembnejša funkcija v ribištvu?

»Predsednik mora vedno poiskati rdečo nit, ki vodi do cilja. Mora imeti avtoriteto, ki jo mora doseči z znanjem in ne s silo. Poznamo dve vrsti avtoritet, referenčno in strokovno. Prva je po moje bolj na majavih nogah, če je ne dopolnjuje še druga. Izvoli-

tev predsednika je zato resen proces. Dober predsednik zna povezovati različne interese znotraj družine in ni konfliktna osebnost. Mora biti povezovalen in vztrajen, imeti vizijo ter se zavzemati za doseganje zadanih ciljev. Od dobrega predsednika člani pričakujejo vedno več, od slabega pa nikaj pričakovati. To je zahtevno in težko delo.«

Kako pa bi primerjali stanje v ribištvu dandanes s tistim izpred dvajset ali trideset let?

»Menim, da je bil Zakon o sladkovodnem ribištvu 1976 – 2006 dober, ekološko naravn in spodbuden za tiste, ki se trudijo in delajo za dobrobit ribištva. Sedanji, ki je v veljavi od leta 2006, pa je po moje klasičen produkt kapitalističnega gledanja, pri katerem s strani države prevladuje predvsem finančni interes in izčrpavanje prostovoljnega dela delavcev v ribištvu, pa naj gre za koncesije, čuvaje, nadomestilo za uporabo vode in podobno. V ribištvu delamo volontersko in v splošno družbeno korist. Posebnih nagrad ne pričakujemo, lepo pa bi bilo, če bi nam priznali naše strokovno znanje in naš prostovoljni prispevek ter ga ustrezno ovrednotili. Ne pomaga dosti, da vabijo predsednike družin in Zveze na srečanja nevladnih organizacij in prostovoljcev, potem pa se zadeve lotijo birokrati, ki niti na zemljevidu ne znajo pokazati lokacije, o kateri odločajo. Takrat je konec veselja in vsega lepega.«

Kakšno je vaše mnenje o stanju naših voda, članstva in prihodnosti slovenskega ribištva?

»Klimatske spremembe, vdor tujerodnih ribojedih ptičev, vse večje izkoriščanje zemljišč in drugih obrobni parcel je tako obsežno, da to neizbežno vpliva na kakovost vode. Čistilne naprave sicer delujejo, a stanje se kljub temu slabša, izboljšanje pa trenutno lahko pričakujejo le tisti, ki ne poznajo realnega stanja. Na drugi strani pa socialna stiska, menjava starostnih struktur in interesnih dejavnosti negativno vpliva na številčnost članstva, zato nas je vse manj. Druženja skoraj ni več, prevladuje individualni duh namesto kolektivnega. Ribiči se tudi zaradi vse bolj zahtevnih služb in s tem povezanim pomanjkanjem prostega časa srečujemo le še na takih in podobnih srečanjih. Dobršen del ribičev je upokojevcev, saj drugi praktično nimajo več časa.«

Kaj pa mladi?

»Kot trenutno kaže, bo mladih članov precej več takrat, ko bomo lovili ribe na tablicah in pametnih telefonih, če se malo pošalim. Pomanjkanje mladih je seveda pereč in resen problem. Kar koli poskušamo, prej ko slej naletimo na večje ali manjše težave. Bodisi na neživljenjske predpise, ki omejujejo družabne prireditve, zato so te včasih skorajda neizvedljive, bodisi na nezainteresiranost staršev, da bi otroku omogočili ukvarjanje z ribolovom. Navadno staršem ni težko otroka peljati na

Bojan Javornik

kak dvoranski šport, za katerega krepko plačajo, ko pa gre za ribolov, se takoj pojavi težava s prevozom, opremo, hrano itd.. Tisoč in en problem moramo reševati, če želimo koga pridobiti v naše vrste. K nam otroci sicer prihajajo v okviru obveznih šolskih ur, torej z mentorji brez staršev, običajno pa v naših vrstah ostanejo tisti otroci, ki pridejo sami, brez vsega, le z dobro voljo in željo po ribolovu.«

Menite, da bo naš ribiški praznik glede na naše minulo delo kdaj postal tudi dela prost dan?

»Kakšnih 140 let organiziranega dela je za nami. Vode, kakršne so danes, so država in lokalne skupnosti dobile v dar in tega se vse premalo zavedajo. Pred desetimi ali morda dvajsetimi leti smo ribiči sanirali marsikatero vodo, ki je služila kot odlagališče smeti, s svojo prisotnostjo in skrbjo ter ozaveščanjem pa preprečevali nadaljno uničevanje vodnih virov. Danes si razmeroma ugodno stanje prilaščajo vsi, bolj malo ali nič pa ne upoštevajo vrednosti našega minulega dela. Ker nam torej tega nihče ne prizna, tudi iz dela prostega dne najbrž ne bo nič – še toliko bolj, ker bi kot tak poklicnim ljubiteljem delodajalcev pomenil naravnost naravno finančno škodo.«

Smo ribiči premalo aktivni, premalo prepoznatni, smo premalo samovoščni in ambiciozni?

»Žal nas večina laične javnosti vidi le kot na bregu sedeče ribolovce, vsega ostalega iz naše pestre dejavnosti pa ne poznajo. Ribolov sam je namreč šele na tretjem mestu naših dejavnosti. Na prvem je ekologija, potem gospodarjenje z vodami in ribami, šele potem je ribolov. Brez prvih dveh dejavnosti tudi ribolova po vsej verjetnosti ne bi bilo. Ko bodo ljudje spoznali, da so z nečimrnostjo, plehkostjo in nepoznavanjem problemov uničili slovenske vode in bodo te prazne, se bodo šele zavedali preteklega truda in dela slovenskih ribičev. Veliko bi lahko storili prek medijev, a s temi žal pridemo v stik le ob pomorih in poginih rib in kadar kot nevladna organizacija preganjamo čezmejne onesnaževalce, pa jim takrat slučajno zmanjka za objavo bolj lahkotnih tem.«

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Kaj je dobro narediti, ko končamo z muharjenjem

Marsikdo med nami konča muharski dan največkrat zvečer in s prav posebnim, osebnim ritualom. Bolj kot kaj drugega to v resnici pomeni zaporedje drobnih opravil, ki preprečujejo, da bi karkoli pozabili, polomili ali izgubili. Obenem nam drobna opravila ali bolje rečeno skrb za naš pribor lahko prihranijo precej časa in sredstev, saj z njimi podaljšujemo življenjsko dobo posameznih delov naše, po navadi precej dragocene opreme. Rutinsko pospravljanje ima tudi to prednost, da ne izgubljammo časa z iskanjem kolesca ali npr. avtomobilskih ključev ob slabi svetlobi, če jih lepo po vrsti in vedno odlagamo na isto mesto v torbi ali avtomobilu.

Ko se odločimo, da je naš muharski dan končan, pa smo še v vodi ali ob bregu, je prvo koristno opravilo skrb za muharsko vrvico. Muho odstranimo, vrvico še zadnjič vržemo in uporabljeni del spustimo s tokom navzdol ali samo v vodo, če stojimo ob jezeru. Pustimo jo nekaj časa in jo počasi navijemo na kolesce. Zelo dobro in priporočljivo je vrvico pri tem opravilu tudi očistiti in namažati tako, da jo med navijanjem potegnemo skozi prej pripravljeno penico, namazano s posebnim sredstvom za muharske vrvice. Lahko jo držimo s prsti ali pa uporabimo posebne ščipalke, ki jih pritrdimo na palico in so naprodaj v trgovinah z opremo, lahko pa jih dokaj hitro naredimo sami.

da reka teče pred hišo in na ribolov hodimo peš. Neugodnemu iskanju ključev po travi in v avtomobilu, še posebno zvečer, se enostavno izognemo tako, da jih obesimo ali odlagamo vedno na isto mesto v odprtem prtljažniku avtomobila. Za to so zelo primerne kljuge za privez prtljage ali pa prostori za pribor na policah prtljažnega prostora.

Med potjo do avta je palico najbolje pustiti sestavljeno, saj se lahko zgodi, da kakšen del izgubimo med potjo skozi grmovje ali celo v vodi. Iskanje kateregakoli dela opreme zvečer lahko postane dobesedno prava nočna mora. Najbolje je, da jo razstavimo šele pod lučmi nad odprtim avtomobilskim prtljažnikom. Že kar nekaj primerov namreč

poznam, ko so posamezni deli palic nesrečno končali pod težkimi ribiškimi škornji. Ker je po navadi palica s kolescem eden od najdragocenejših delov naše opreme, je najbolje, da ju pospravimo na njuno mesto najprej. Nekateri muharji so iz različnih razlogov na določene modele tudi zelo navezani, zato primerna skrb za palico ni nikoli odveč.

Za kolesce je priporočljivo prav tako nameniti posebno mesto, kamor ga pospravimo v etuiju, ki preprečuje drobne poškodbe in praske ob morebitnem padcu kolesca. Palica in kolesce sodita med redke dele opreme, ki lahko služita resnično zelo dolgo in vredno se je potruditi, da bo tudi res tako.

Primer uporabe plutovinastega zamaška za manjše muhe

Primer uporabe plutovinastega zamaška za večje muhe

Tako spravljen vrvica je brez torzijskih napetosti, prašnih delcev in peska, obenem pa tudi namažena. Zagotovo bo ob takem minimalnem vzdrževanju zdržala precej dlje, kot če jo le navijemo in se odpravimo domov. Vrvice, ki smo jih uporabljali pred leti, so postale zgodovina, in časi, ko so zdržale skoraj desetletje, so minili. Zdajšnji izdelki so že narejeni tako, da bo posameznik dokaj hitro prisiljen kupiti novega. S tako drobnim, a redno pozornostjo jim lahko življenjsko dobo podaljšamo vsaj toliko, da nam brez obračanja normalno služijo dve do tri sezone. Seveda tudi veliko dlje, če muharimo le občasno, je pa v tem primeru pazljivo shranjevanje toliko pomembnejše.

Ob prihodu k avtomobilu najprej poskrbimo za ključe in dokumente. Naj je slišati še tako nepomembno, vendar so avtomobilski ključi pomembna podrobnost; razen v primeru,

Gumijasto korito v prtljažniku je zelo uporabno posebno pri prevažanju mokre opreme.

Primer praktične uporabe stalnega mesta za avtomobilske ključe

Hlačne škornje in druga mokra oblačila pospravljamo ločeno od suhih in jih kasneje pred skladiščenjem v omarah posušimo do konca. Hlačne škornje najbolje posušimo tako, da jih najprej obrnemo navzven in posušimo notranjost, nato pa še zunanost. Sušenje na soncu in v kakšnih sušilnicah ali zelo ogretim in suhim prostorih ni najprimernejše. Krčenje in raztezanje gumijastih delov veliko hitreje povzroči poškodbe, saj so spoji večinoma lepiljeni in življenjska doba ob takšnem sušenju je lahko predvsem pri čevljih zelo kratka. Najbolje jih je zato sušiti na zraku in v senci, kjer se sicer škornji in čevlji sušijo malo dlje, predvsem gumijasti deli škornjev pa zato precej manj trpijo in zdržijo dlje.

Po navadi so po končanem ribolovu uporabljene muhe še vedno mokre. Tudi zanje poskrbimo, da jih pred pospravljanjem v škatlice dobro posušimo. Zarjaveli deli trnkov lahko kasneje popustijo ravno v najbolj neugodnih trenutkih. Navadno pri kakšni nadpovprečno veliki ribi, kjer trnek postane pomembnejši dejavnik. Deli muh, kjer trnek ni izpostavljen, ostanejo mokri še kar nekaj časa in pomembno je, da jih predvsem na takih delih dobro posušimo. Najprej moramo vedeti, katere muhe smo uporabili in potrebujejo sušenje. Zato je najbolje, da uporabljene muhe sproti spravljamo ločeno od preostalih in mokrih ne vračamo nazaj. V takem primeru je priporočljivo doma vsaj za kak dan škatlice odpreti in jih posušiti. Da se temu opravi ločeno, lahko med ribolovom uporabljene muhe spravljamo ločeno na posebno mesto. Telovnik ima po navadi poseben del, kjer je košček ovčje ali katere druge kože prav v ta namen. Nekateri uporabljajo posebne magnetne ploščice, pritrjene na telovnik. Vendar imajo oboji to slabo lastnost, da lahko muhe med ribolovom izgubimo, še posebno, ker večina ljudi uporablja brezzalustnik. Učinkovitejši je npr. plutovinast zamašek, ki ga prevrta in privežemo na telovnik. Lahko tudi kupimo posebne manjše penaste vložke ali pa škatlice za muhe, ki so zlozljive in zračne ali pa imajo predalčke za luknjicami. Zadnja leta je naprodaj celo posebna magnetna škatlica v obliki cevi, ki naj bi preprečevala izgubo muh. (ang. Tacky Tube box). V vseh primerih pa je dobro, da muhe nekje odprte vseeno posušimo do konca.

Ob prihodu domov poskrbimo še za telovnik in po potrebi tudi za pokrivalo. Oboje primerno posušimo in prezračimo. Prav tako vzamemo palico iz transportne cevi ter kolesce iz etuija. Pustimo ju na odprtem toliko časa, da se povsem posušita in šele nato pospravimo.

Če je le mogoče, prezračimo in posušimo tudi avtomobilski prtljažnik. Najbolje se izkaže uporaba tipskih korit za prtljažnike, ki prestrezajo vodo in vlago ter jih lahko preprosto vzamemo ven in posušimo. Tudi čiščenje takih je za razliko od mehkejših delov sten in dna prtljažnika enostavnejše.

Po navadi se ribiški izlet konča šele s takimi majhnimi neizogibnimi opravili. Seveda jih nismo dolžni narediti, še posebno, če vemo, da bomo čez nekaj ur zopet za vodo. Vendar se moramo zavedati, da nam bodo poleg tega, da z njimi podaljšujemo življenjsko dobo opreme, zanje zelo hvaležne predvsem naše boljše polovice in tudi drugi družinski člani.

Tomaž Modic

Somijada 2017

RD Celje vabi člane RD Celje, člane drugih RD ter ribiče turiste, da se tudi v septembru udeležijo dnevno-nočnega ribolova na some na Šmartinske jezeru – **Somijada 2017**. Ribolov bo potekal v skladu z Zakonom o sladkovodnem ribištvu (ZSRib), ribiškoogojitvenem načrtu (RGN) 2017 – 2022, letnim načrtom izvajanja ribiškega upravljanja RD Celje in pravili RD Celje.

Ribolov bo potekal na tekmovalni trasi Brezova od table za drstišče pod hišo Kopitar do ribiškega doma RD Celje Brezova in naprej do konca zaliva pod daljnovodom pod kmetijo Golež.

Termini tekmovanj: 2., 9., 16., 23. in 30. september

Najmanj udeležencev: trije ribiči, od tega mora biti vsaj eden član RD Celje. Posebne ribolovne dovolilnice za 18,00 evrov bo mogoče kupiti v pisarni RD Celje v času uradnih ur (torek in četrtek) in v ribiškem domu RD Celje na Brezovi. Začetek ribolova bo vsako soboto ob 19. uri, zaključek pa v nedeljo ob 7. uri. Ribolov je dovoljen z eno palico, eno navezo in dovoljeno vabo samo z obale s tehniko beličarjenja (plovec) ali na dno. Dovoljene vabe: mrtva riba, večja od 15 cm, peleti, bojli, jetra, deževnik, kostni črvi, ligenj ter druge vabe živalskega ali rastlinskega, izvora razen tistih, ki so prepovedane oz. zavarovane z Uredbo. Krmljenje: največ 5 kg, od tega 1 kg krme živalskega izvora. Izbor ribolovnega mesta na trasi bo po lastni izbiri.

Najmanjša mera in dovoljen uplen: som 60 cm, en kos.

Takoj po uplenu ribe in prijavi ulova dežurnemu čuvaju RD Celje v ribiškem domu RD Celje je mogoče nadaljevati ribolov z nakupom nove dovolilnice. Uporaba mrež za shranjevanje živih rib ni dovoljena. Razvlek in polaganje naveze z vabo z uporabo čolnov vseh vrst sta prepovedana.

Ribiča z ulovljenim najtežjim somom bo RD Celje nagradila z letno ribolovno dovolilnico za plenilce.

Uplen ščuke ali smuča je prepovedan in ulov ne šteje v rezultat.

Vabljeni!

UO RD Celje

Popravek

Pri obvestilu o smrti Milana Cvilaka (Ribič 6/2017, str 196) je bila objavljena napačna letnica njegove smrti. Pravilna letnica je 2017 in ne 2016. Vsem prizadetim se za neljubo napako iskreno opravičujemo.

Uredništvo

● V SPOMIN

Damjan Tepina

(1939–2017)

Ko se je Sava Bohinjka pričela umirjati po pomladanski snežnici in je narava zažarela v vsej svoji lepoti, nas je prizadela novica, da je naše vrste za vedno zapustil naš dolgoletni član Damjan Tepina. V soboto, 20. maja, smo se od njega na radovljiškem pokopališču še zadnjič poslovili.

Damjan se je v RD Bled vpisal leta 1980 in leto kasneje opravil ribiški izpit. Ker je bil zavzet pri svojem po-

klicnem delu – lahko bi rekli deloholik – je potreboval tudi sprostitev. Našel jo je v ribolovu. Damjan je resnično užival ob vodi, bil je strasten muhar. Njegov prijatelj Slavko mu je celo napisal foto knjigo z naslovom Muharjenje z Damjanom, v kateri je opisal eno izmed njunih srečanj, ko sta sklenila, da gresta skupaj muharit – Damijan s palico, Slavko s fotoaparatom. Ker je bil Damijan tudi izjemen pripovedovalec pesmi, jih je Slavko vključil v svojo knjigo.

Damjan, hvala ti za vse trenutke, ki smo jih preživeli s tabo. V naših srcih boš vedno živel v lepem in trajnem spominu.

RD Bled

RIBIŠKI INFORMATOR

2 – 2017

R I B I Š K A Z V E Z A S L O V E N I J E

Upravni odbor Ribiške zveze Slovenije je na svoji 26.redni seji, dne 21. 12. 2016 s sklepom štev. 8 sprejel:

PRAVILA RIBIŠKEGA POGREBA

Uvod

Ribiški pogreb se opravi vselej v dogovoru in soglasju s pokojnikovimi svojci. Organizacijo ribiškega pogreba organizira in vodi ribiška družina, katere član je bil pokojni, v primeru, da je bil pokojni član dveh ali več ribiških družin pa se predsednika/i medsebojno uskladijo o organizaciji ribiškega pogreba.

V okviru finančnih zmoglosti ribiška družina pripravi venec ali drugo ustrezno poslovilno darilo kot znak spoštovanja in slovesa, ki se ga položi ob krsti ali žari v mrliški vežici. Prav tako se v mrliški vežici na ustrezno mesto namesti zastava z emblemom ali simbolom RZS, območne zveze ali RD.

Ribiči se ribiškega pogreba udeležijo v svečanem ribiškem kroju, če ribiškega kroja nimajo pa po možnosti v dostojnih ribiških oblačilih.

Častna ribiška straža

Vsaj pol ure pred pogrebno slovesnostjo se k pokojnikovi krsti ali žari postavi ribiška častna straža dveh ribičev, oblečenih v ribiški kroj, če tega nimata pa, glede na letni čas v oblačila zelene barve, po možnosti z ribiškim telovnikom. Častna straža se po potrebi menja.

Sprevod

Ko krsto ali žaro dvignejo k pogrebu, ribiča, ki sta

poslednja držala častno ribiško stražo stopita pred sprevod. Če je prisoten praporščak, stopa pred njima. S soglasjem pokojnikovih svojcev krsto nosijo štirje ribiči, žaro nosi en ribič. V kolikor se krsta prevaža na prevoznem sredstvu, ribiči hodijo vsak pri svojem vogalu krste. Tik pred krsto ali žaro nosijo: en ribič – ribiško palico črne ali temne barve s pentljo črne barve, drug ribič pa morebitna pokojnikova ribiška priznanja, ki so pripeta na blazinici modre barve.

Govor predsednika RD

Pri odprtem grobu je od vseh govorov govor predsednika RD zadnji. Predsednik ali po njegovem pooblastilu oseba, ki je član upravnega odbora, navede staž in zasluge za ribištvo, ki jih je imel pokojnik. Za vse storjeno se mu zahvali.

Zlomljena palica

Tako po govoru, predsednik RD za poslovitev od pokojnika zapove: »Ribiškemu tovarišu – zadnji pozdrav!« Pristopita ribiča, ki sta poslednja držala častno stražo. Eden izmed njiju, tisti ki je nosil ribiško palico pristopi do odprtega groba, ribiško palico zlomi ali zloži ter jo položi na grob. Če je prisoten praporščak pristopi h grobu in nagne prapor proti odprtemu grobu. V sprevodu pristopijo ostali ribiči ter h grobu položijo cvetlico,

zlomljeno vejico, lahko pa tudi pokojnikovo najljubšo umetno ribiško vabo.

In memoriam

Predsednik ali oseba, ki je imela govor za pokojnikom skladno z odločitvijo upravnega odbora, v primerem času pripravi prispevek ali obvestilo za glasilo Ribič, ki se ga v okviru prostorske možnosti takoj, ko je to mogoče, objavi v ustrezni rubriki. Na prvem zboru članov RD, katere član je bil pokojni, se z minuto molka poslovi od ribiškega tovariša. Če je bil pokojni funkcionar območne zveze ali RZS, se enaka poslovitev opravi na skupščini teh zvez.

Končna določba

Ta pravila veljajo od dneva sprejema dalje.

dr. Miroslav ŽABERL
predsednik RZS

Upravni odbor Ribiške zveze je na svoji 26. redni seji, dne 21. 12. 2016 s sklepom štev. 9 sprejel

PRAVILA O RABI PRAPORA IN ZASTAVE RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE

Uvod

Ta pravila opredeljujejo rabo prapora, zastave in delovne praporščaka RZS ob posebnih priložnostih.

Prapor in zastava RZS

Prapor RZS je modre barve v velikosti 85 x 120 cm. Na eni strani je v sredini vtkan znak RZS in letnica 1953, na drugi strani pa silhueta ribiča s ponazoritvijo tekmovanja v kastingu. Zastava je svetlo modre barve v velikostnem razmerju 1:2. V zgornji tretjini ima znak RZS.

Imenovanje praporščaka

Praporščaka in namestnika praporščaka imenuje in razrešuje Upravni odbor RZS (UO RZS). Oba nosilca funkcije sta imenovana za eno mandatno dobo (pet let). V primeru nespoštovanja tega Pravilnika ali na vlogo imenovane osebe lahko UO RZS razreši dolžnosti praporščaka in imenuje novega nosilca.

Raba prapora

Prapor Ribiške zveze se praviloma uporablja na naslednjih dogodkih:

- skupščini RZS,
- mednarodnih in zaključkih državnih tekmovanj v panogah sladkovodni ribolov in kasting,
- večjih slavnostnih prireditvah v okviru RZS, območnih zvez ali RD (jubileji ob obletnici ustanovitve ipd.),
- skupnih slavnostnih prireditvah sorodnih organizacij, s katerimi je RZS podpisnica sporazuma o sodelovanju,

- ribiških pogrebnih članov RD, ki so bili funkcionarji RZS,
- ob drugih izrednih priložnostih o katerih odločata UO RZS ali predsednik RZS.

Praporščaka in njegovega namestnika po sprejeti odločitvi o udeležbi RZS na dogodku pravočasno obvesti strokovna služba RZS ali neposredno predsednik RZS praviloma najkasneje tri dni pred dogodkom. Praporščak ali njegov namestnik sta za udeležbo na dogodkih upravičena do povračila kilometrine.

Oprema praporščaka

Praporščak je praviloma oblečen v svečan ribiški kroj, če ribiškega kroja nima, pa v dostojnih ribiških oblačilih. K oblačilu nosi praporščak bele rokavice.

Postopek praporščaka

Praporščak ali njegov namestnik se pred začetkom prireditve postavi na mesto določeno za praporščake in prapor drži pod kotom 45° tako, da sta vidni obe strani prapora. Na ribiških pogrebnih mora praporščak za drog prapora zatakiniti priložen črni žalni trak. V kolikor je za prapore predvideno stajalo, praporščak prapor ustrezno razvije in namesti.

Praporščak ali njegov namestnik sta pri rabi prapora RZS dolžna z njim ravnati spoštljivo in v smislu dobrega gospodarja. Vsako mehansko poškodbo prapora sta dolžna nemudoma prijaviti strokovni službi RZS, ki poskrbi za takojšnje ustrezno popravilo. Prapor se hrani na sedežu RZS.

Raba zastave RZS

Zastava RZS se uporablja na mednarodnih tekmovanjih, prireditvah in aktivnostih (ribiški tabori, prireditve), kjer je RZS nosilka aktivnosti oz. je soudeleženka le-teh.

Zastavo RZS hrani strokovna služba RZS. Na prošnjo članov delovnih teles RZS se zastava lahko odstopi v uporabo za čas trajanja prireditve.

Zastava mora biti razobešena na drogu za zastave. V kolikor tega ni, mora biti razobešena na drugem primerem mestu.

Morebitne stroške popravila poškodb ali nadomestila izgubljenih zastav nosijo člani delovnih teles ki so si zastavo sposodili.

Zastavo RZS se izobesi na častno mesto. Z zastavo se ravna spoštljivo.

Smiselna uporaba pravil

Ta pravila se smiselno uporabljajo tudi za rabo prapora in zastave območnih zvez in RD.

Končna določba

Ta pravila začnejo veljati od dneva sprejema dalje

dr. Miroslav ŽABERL
predsednik RZS

IZ KUHARSKE BELEŽNICE GOJKA ŠKORIČA

Krap na ciganski način in babuška v belem vinu

Na ribniku v Račah smo 8. junija v družbi prijaznih gostiteljev Ribiškega društva Rače pripravili prijeten ribiški piknik. Prvi del ribjih jedi smo predstavili v prejšnji številki Ribiča, tokrat pa predstavljamo še dve jedi, ki smo ju pripravili ob tisti priložnosti: krapa na ciganski način in babuško v belem vinu.

Krap na ciganski način

Za pripravo krapa na ciganski način za 6 oseb potrebujemo:

- krapa, težkega dobrega 1,5 kg
- 200 g pancete
- ½ l kisle smetane
- 2 dl belega suhega vina
- 100 g čebule
- 50 g česna
- šopek peteršilja – zelenje
- šopek drbnjaka
- 100 g sušenega paradižnika
- eno limono
- olje ali mast
- sol
- poper

Krapa očistimo, nasolimo in pokapamo z limoninim sokom. Nato ga naoljimo in damo v razgreto pečico. Pečemo ga 20 do 25 minut na temperaturi 180 do 200 °C. V ponev damo olje (ali mast) in na lističe narezano čebulo ter dušimo, dodamo še panceto, česen in sušen paradižnik. Dušimo in zalivamo z belim vinom. Ko je vse skupaj zdušeno, ponev umaknemo z ognja in vmešamo kislo smetano ter nasekljan drobnjak in peteršilj. To omako prelijemo po krapu in v pečici pečemo še 5 do 6 minut. Postrežemo s pečenim krompirjem, ki ga lahko pečemo v pečici skupaj s krapom.

Ob jedi priporočamo belo suho vino ali cviček.

Babuška v belem vinu

Babuška v belem vinu

Za pripravo jedi za 8 oseb potrebujemo:

- 8 kosov očiščene babuške
- 0,5 l belega suhega vina
- ribja osnova po potrebi
- sok ene limone
- 100 g gladke moke
- 50 g masla
- 1,5 dl oljčnega olja
- šopek peteršilja
- šopek drobnjaka
- lovorov list
- sol
- poper v zrnju

Babuške očistimo ter jim odrežemo repe in plavuti. Ribe zarezemo po telesu, nasolimo in pomokamo. V ponev damo pol masla in pol oljčnega olja ter pomokane ribe na razgretem maslu in olju popečemo z obeh strani. Med peko jih polivamo z belim vinom in jušno osnovo ter posujemo z mešanico nasekljanega drobnjaka in peteršilja. Vse skupaj dušimo na majhnem ognju, po potrebi dodamo še malo masla in oljčnega olja. Omaka mora biti srednje gosta. Zraven postrežemo pečen krompir.

Ob jedi priporočamo belo suho vino ali cviček.

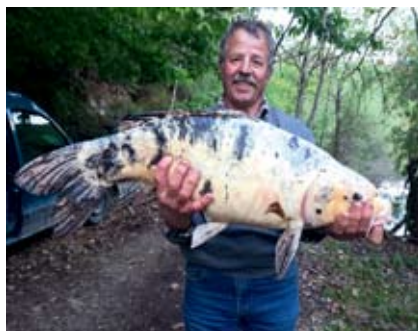
Borut Jerše

Krap na ciganski način

Ribiška družina: **Novo mesto**
Voda (revir): **Krka**
Vrsta ribe: **som**
Dolžina (cm); teža (kg): **187 cm; 37 kg**
Način lova in vaba: **vijačenje, silikonska riba**
Datum ulova: **15. december 2016**
Ujel: **Franc Šterk**
Naslov: **Hrastulje**

Ribiška družina: **Voglajna**
Voda (revir): **Slivniško jezero**
Vrsta ribe: **koi krap**
Dolžina (cm); teža (kg): ***, 11 kg**
Način lova in vaba: **talni ribolov, koruza**
Datum ulova: **30. april 2017**
Ujel: **Boris Verbič**
Naslov: *****

Ribiška družina: **Koroška**
Voda (revir): **ribnik Brdinja**
Vrsta ribe: **ščuka**
Dolžina (cm); teža (kg): **104 cm; 9,96 kg**
Način lova in vaba: **vijačenje ***
Datum ulova: **4. maj 2017**
Ujel: **Jože Skornišek**
Naslov: **Radlje ob Dravi**

Ribiška družina: **Koroška**
Voda (revir): **Drava I. – Črneški zaliv**
Vrsta ribe: **ščuka**
Dolžina (cm); teža (kg): **89 cm; 5,8 kg**
Način lova in vaba: **vijačenje ***
Datum ulova: **4. maj 2017**
Ujel: **Tilen Plaznik**
Naslov: **Dravograd**

Ribiška družina: **Sevnica**
Voda (revir): **Sava**
Vrsta ribe: **krap**
Dolžina (cm); teža (kg): **68 cm; 10 kg**
Način ribolova in vaba: **muharjenje, potezanka**
Datum ulova: **9. junij 2017**
Ujel: **Igor Jelen**
Naslov: **Krško**

Ribiška družina: **Idrija**
Voda (revir): **Idrija**
Vrsta ribe: **soška postrv**
Dolžina (cm); teža (kg): ***, 81 cm**
Način lova in vaba: **muharjenje, potezanka**
Datum ulova: **april 2017**
Ujel: **Bojan Cestar**
Naslov: **Ljubljana**

Velike ribe iz Radehove

14. junija letos je v jezeru Radehova ribič domačin Silvo Lorenčič iz RD Pesnica ujel soma, ki je v dolžino meril 231 cm in tehtal dobrih 75 kilogramov.

Tistega poznega popoldneva, ko sta po tamkajšnjem koncu vročina in suša peklili že en mesec, je Silvo odšel loviti smuča. Navadno zvijavko (tvisterja) na pleteni, 0,2 mm, debeli predvrvici je, kakor običajno, premetaval iz čolna. Bil je sam. Kmalu je začutil neko dogajanje pod vodo, ko je silovito potegnilo. Imel je srečo, da je bil na čolnu in ga je izpred domačije opazil nečak Denis, ki je takoj ugotovil, da je na trnku velika ribe in mu pohitel na pomoč v drugem čolnu. Potem so se vozili in utrujali mrcino uro in pol. Soma je uplenil in spekli so ga v nedeljo na prireditvi ob 60-letnici RD Pesnica – Lenart, kjer so ga prisotni lahko pokusili brezplačno.

Poznam ga že več kot dvajset let, saj sem včasih tam tudi sam veliko lovil in vem, kakšen ribič je in

Silvo Lorenčič z orjaškim somom iz jezera Radehova

česa je sposoben. Konec koncev je rojen tri lučaje od vode, v ribolov pa ga je skupaj s bratom Ivom vpeljal pokojni oče Ivan, ko je imel pet ali šest let. Mentorji so mu bili stari mački Radehove s pokojnim Tunčem na čelu. Bilo je leto, ko je odkril

način, kako loviti velike smuče in največji je meril polne 104 cm, okoli metra jih je bilo kar precej. Junija 2000 je tod ujel soma, ki je meril 225 cm in tehtal 65 kg. Zadnja leta si brusi občutek tudi z ribolovom na morju. V paru z Juretom Podjedom, ki ga je spoznal na krapolovu na Radehovi, sta ujela že več kot dvajset tun, od katerih je imela največja vsaj osemdeset kilogramov.

»Tukaj je veliko ogromnih somov,« pravi. »Takle som zlahka pogoltne tudi petkilogramskega krapa. Sicer pa ni kakšne velike skrivnosti, kako ujeti veliko ribo. Enostavno moraš biti pravi čas na pravem mestu, moraš biti uporno vztrajen, imeti dobro opremo, veliko občutka in ogromno sreče.«

Pa to še ni vse. Dan po rekordnem ulovu je imel Silvo na trnku podobno velikega soma, pa se je snel, verjamem pa, da tudi njegova volja ni bila več na ravni prejšnjega dne.

Veliko bi še lahko pisal o velikih ribah iz Radehove, ampak zakaj le. Poglejte si jih sami na spletni strani RD Pesnica - Lenart.

Tone Škrbec

Priporočilo, kolikšne naj bi bile najmanjše mere trofejnih rib, je bilo objavljeno v Ribiču, 4/2006, najdete pa ga tudi na spletni strani Ribiške zveze Slovenije: <http://www.ribiska-zveza.si/ribolov/pogosta-vprasanja>.

Po Planinskem polju (foto anja)